

always a jump ahead!

TOPCOPY

DOCUMENT PRINTING

www.topcopy.be

info@topcopy.be

*Uw bestelling
uploaden!*

upload.topcopy.be

 CARTHAGO
DELIVERING TOMORROWS OFFICE PAPER

DOCUNET
DOCUMENT PUBLISHING

Gebroeders Vandeveldestraat 121 - 9000 Gent - Tel: 09 223 48 22 - info@topcopy.be

Allerbeste VTK'ers,

De laatste tijd hebben jullie een overflow aan 't Civielkes gekregen: het Showcivielke, Lustrumcivielke en nu dit.

O ja, we vergeten ook nog het niet-gedrukte galabalcivielke, way to go Feest ;)

Met dit 't Civielke sluiten we het academiejaar af, want ook jullie persladies moeten dringend eens beginnen leren.

Dus ik zou zeggen profiteer ervan en lees dit 't Civielke eens volledig uit. Begin bij dit voorwoord en sla geen enkel woord of cijfer of wat dan ook over tot je aan het dankwoord gekomen bent. Want jullie zullen nog een tijdje moeten wachten op een volgende editie.

Ergens in oktober van het volgende academiejaar zullen onze opvolgers hun persverse 't Civielke aan jullie voorschotelen. Wat de inhoud zal zijn, kan ikzelf ook maar naar raden. Ik kan jullie wel verzekeren dat het een 't Civielke in een volledig nieuwe mantel zal zijn.

Wie worden onze opvolgers eigenlijk? Zoals jullie waarschijnlijk wel weten wordt het nieuwe praesidium binnenkort verkozen. Eind deze week mogen jul-

lie dan ook jullie stem uitbrengen. Als trouwe VTK'ers hebben jullie dus ook wel degelijk in de pap te brokken.

De verkiezingen van het praesidium, een waar festijn voor de Plateauganger! Diegenen die vorige week wel eens naar de les geweest zijn, zal dit zeker niet ontgaan zijn. Er wordt vanalles gratis uitgedeeld, van koffiekoeken, snoepjes tot pizza's en hotdogs. Maar ook allerlei tijdschriften en zelfs kranten worden weggegeven. Met andere woorden zou het wel eens de moeite zijn om naar een lesje in de Plateau te gaan om toch ook even mee te profiteren.

Voor de kandidaten zelf is de campagneperiode echter een drukke, stressy tijd. Of dan spreek ik toch over de posten met concurrentie. Meestal is het echt spannend wie uiteindelijk de meerderheid van de stemmen haalt.

Ik denk dat het tijd is om jullie een groot geheim mede te delen. Nu we aan het laatste 't Civielk gekomen zijn hebben jullie hier als trouwe lezers recht op. Het is namelijk een feit dat wij het perswerk volgend jaar ongetwijfeld zal missen. Ook al horen daar strakke deadlines en late avonden tot zelfs nachtwerk bij. Maar het is evenzeer een feit dat ik op dit moment een klein (of zeg zelfs maar groot) vreugdedansje aan het doen ben. Wie zou dat niet doen als hij ziet dat de pagina bijna volledig gevuld is? Voorwoord en schrijven behoort namelijk niet tot mijn favoriete bezigheden. Vandaar mijn grote vreugde dat ik erin geslaagd ben om dit voorwoord vol te zeveren.

Veel leesplezier, voor het laatst...

Uw persladies,
Ornella en Renée

De praeses spreekt

Teerbemide VTK'ers,

Ik begin er net aan gewend te raken, maar nu al schrijf ik voor het laatst in mijn hele leven een voorwoord voor het geweldige 't Civielke...

Een laatste keer doe ik mijn uiterste best om de deadline van onze lieflijke persdames te respecteren en in the process nog iets leesbaars op papier te zetten. Ook ditmaal geen al te eenvoudige opgave.

Al moet ik zeggen dat de onheilspellende waarschuwingen die mijn voorgangers me gaven, sterk overdreven waren. Bovendien is het helemaal niet zo moeilijk om de deadlines van Pers te respecteren. Het enige dat je nodig hebt, is iets om over te schrijven.

Met het einde van alweer een onwaarschijnlijk academiejaar in zicht, is zo'n onderwerp natuurlijk niet zo heel moeilijk te vinden. Ditmaal zijn er zelfs iets te veel mogelijkheden en zal dit voorwoord de gevolgen moeten dragen van het verliezen, dat volgens het gezegde met het kiezen gepaard gaat...

De examens die eraan zitten te komen bijvoorbeeld. Er is toch geen mens die ooit de goede raad van een ander opvolgt, dus ik zal jullie met veel plezier van mijn geweldige tips & tricks om in je studies, en bijgevolg in het leven, te slagen.

Thesisdeadlines, nog zo iets waar ik pagina's over vol zou kunnen kwelen, tot ieders verveling toe. Enfin, toch ten minste van het tiental VTK'ers die effectief

de moeite nemen mijn fabricaten aan het begin van elk 't Civielke te lezen.

Veel leuker is het om even terug te blikken op het geweldige VTK-lustrumjaar dat we intussen bijna achter de rug hebben. Een academiejaar vol geweldige herinneringen, waarvan we sommige hopelijk binnen twintig jaar nog met onze huidige lotgenoten herbeleven.

Zaken zoals de Lentefuif, die intussen zonder enige twijfel uitgegroeid is tot de meest legendarische fuif die in Gent georganiseerd wordt, zowel binnen VTK als daarbuiten. Met daarbij het best grappige feit dat we voor de derde keer op rij de recordhoeveelheid van de bierconsumptie in de Vooruit hebben verpulverd, dit keer volledig per ongeluk aangezien we van mening waren dat een steviger feestje dan dat van vorig jaar gewoon onmogelijk was en dat we daar dus niet op moesten mikken.

Bovendien was er het fantastische Galabal der Ingenieurs, alwaar alle burgies en archies in vol ornaat konden feesten op het stijlvolste der Gentse galabals, zoniet aller studentenbals. Vooral de reacties van de feestende studenten als de danseressen die ter ere van ons lustrum de zaal kwamen opluisteren, waren geld waard: enerzijds kwade blikken van de dames die hun uiterste best hadden gedaan er bijzonder mooi en aantrekkelijk uit te zien en wier thunder wel vrij stevig gestolen werd door de schaarsgeklede

meisjes met achterwerken die gerust in één of ander mannenblad hadden kunnen staan. Anderzijds de mannelijke gezellen van voornoemde dames die hun vrienden 'bijzonder discreet' wouden wijzen op de lichaamsvormen van eveneens voornoemde danseressen. En als klap op de vuurpijl de mannen die zonder date aanwezig waren en die duidelijk voldoende glazen ethanoloplossingen hadden geconsumeerd om zich niets meer van sociale voorschriften aan te trekken en zonder enige schroom te wijzen en te staren.

Kortom, beste VTK'ers, het was een jaar om nooit te vergeten. Ik hoop van harte dat jullie zelf ook tientallen zulke herinneringen hebben die jullie liefst zo lang mogelijk zullen bijblijven. Ons VTK praesidium heeft volgens mij samen met ons honderdtal medewerkers fantastisch werk geleverd dit jaar. Maar zonder alle leden van VTK die de sfeer écht maken op al onze activiteiten, zou het bij de VTK maar een triestige beoening zijn.

Jullie zijn daarom enorm bedankt voor een onvergetelijk jaar. Het was me een waar genoegen en een ongelooflijke eer jullie praeses te mogen zijn in dit fantastische 90-jarig lustrumjaar van de enige echte Vlaamse Technische Kring! Heel veel plezier nog tijdens de laatste weken van het academiejaar en alvast bijzonder veel succes met de examens!

Forever yours,
Bob

DOLLE DINSDAG & DONDERDAG

5,95 €

bij afhaal aan Heuvelpoort en Palinghuizen

't Civiëlke is een tweemaandelijks tijdschrift van de Vlaamse Technische Kring vzw. Het wordt sine pecunia verspreid onder de studenten van de Faculteit Ingenieurswetenschappen en per post naar de ereleden en ereproffen toegezonden. In juli en augustus verschijnt er geen editie.

Redactie

Renée Callens en Ornella Monbaliu
VTK Pers 't Civiëlke

Redactieadres

J. Plateastraat 22
9000 Gent
tel/fax: 09/264 37 26
email: pers@vtk.ugent.be
website: <http://vtk.ugent.be>

Advertenties

VTK PR en Recruitment
J. Plateastraat 22
9000 Gent
email: pr@vtk.ugent.be, recruitment@vtk.ugent.be

Oplage

1600

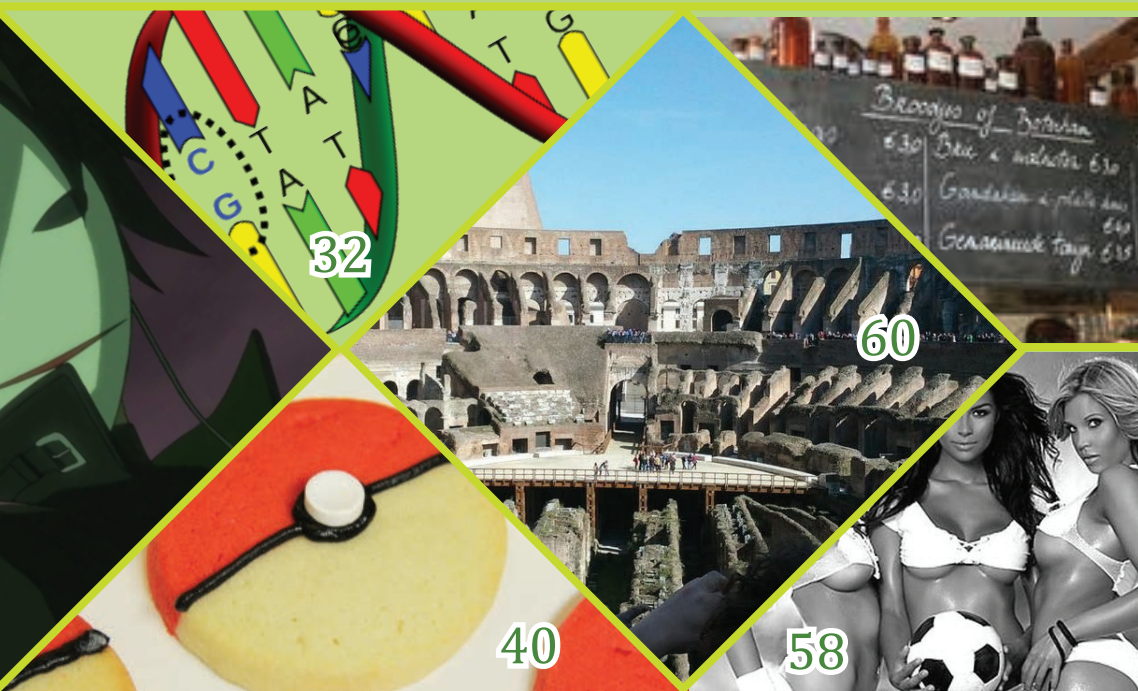
Druk

Nevelland Graphics cvba-so
Industriepark-Drongen 21
9031 Gent (Drongen)

3	Voorwoord Pers	20	Poll
4	Voorwoord Praeses	24	IAESTE stageverslag
9	Burgietown	26	Cantusliedjes
11	Filmrecensie	28	Tipsrubriek
12	BEST	30	Anime
14	Gek of geniaal?	32	Technologie
16	FRiS	34	Schotlandreis
18	Student in Gent	36	Stripverhaal

5 voor jullie in petto?

40 Culinair

60 Romereis

42 Showverslag

63 Horoscoop

45 Column

64 Sleutelgaten

46 Advertorials

65 Archies zonder grenzen

49 Op de koffie met...

66 Where to eat?

52 Fotopagina Galabal

68 Fashion

54 Kortverhaal

70 Dankwoord

58 IFK

Val in de prijzen met je studentenvereniging!

Doe mee aan de wedstrijd en maak kans op fantastische prijzen, zoals een iPad, tickets voor Rock Werchter of een Fnac-cadeaubon t.w.v. 50 euro!
Meer weten? Check snel www.kbc.be/studentenwedstrijd.

KBC. Wij spreken uw taal.

Het kloppen van zijn hand stopte, net als haar gehuil. "Je moet vluchten," bracht hij moeizaam uit. Ze keek hem uitdrukkeloos aan. "En snel," vervolgde hij met luidere stem, "je vader is te machtig en te gevaarlijk. Haal je.. zusje op en ga met haar naar mijn bureau. Ik zal de rest regelen." Ze stond op en begon weg te lopen. Hij greep haar hand. "Vergeef me voor daarnet Elise, ik wist niet, ik kon niet weten..""Het is goed, Jack. Tot zo", zei ze monotoon terwijl ze zich loswrikte en wegging. Jack wilde wel duizend dingen tegen haar zeggen om het echt goed te maken, maar op dat moment kon hij er geen enkel bedenken.

Alles was in orde. Treintickets naar het zuiden, valse identiteitskaarten en genoeg cash geld om een paar jaar te kunnen leven. Er moest nog maar één ding gebeuren. Hij deed de deur van het bureau van de decaan open. "Ah Jack, goed om je weer te zien!", zei de decaan hartelijk. "Je hebt het meisje gevonden?" Jack ging zitten. "Ik weet alles", zei Jack kalm. Een vreemde glans

gleed over de decaans ogen. Hij nam een slok van zijn koffie en zei: "Is dat waar? Ik had misschien niet minder van je moeten verwachten. En nu ga je me chanteren? Er hebben nog al mensen dat geprobeerd," sprak hij met een lichte maar onmiskenbaar dreigende ondertoon in zijn stem. "Dwaas, je hebt geen flard bewijs." "Als ik bewijs had, zat je nu in de gevangenis waar je thuis hoort," zei Jack met een rust in zijn stem die hij niet voelde. "Maar ik ben hier wel gekomen om je te chanteren. Niet voor geld. Maar voor je woord dat je Elise en haar zus met rust laat. Na vandaag zul je hen nooit meer zien of proberen te vinden. Na vandaag zul je doen alsof zij nooit bestaan hebben. Na vandaag zijn zij verlost van jou." De decaan glimlachte. "Waarom zou ik mijn dochters met rust laten? Je kent Elise. Ze heeft een strenge, maar liefdevolle vadershand nodig." Jack had nog nooit zo'n afkeer gevoeld voor een persoon. Hij zei, deze keer zonder enige vorm van kalmte in zijn stem: "Jij laat haar met rust, of je krijgt een kogel tussen je ogen. Misschien krijg je mij te pakken voor ik

zelf het plezier kan hebben, maar al moet ik elke zware jongen kopen die ik ken, je gaat eraan als je hen niet met rust laat!" Tot Jacks afgrijzen was de decaans glimlach er nog steeds. Was zijn bluf dan zo mislukt? "Jack, je maakt jezelf alleen belachelijk door de held te willen uithangen. Je bent geen held. Je bent egoïstisch uitschot dat al zijn hele leven de makkelijkste uitweg neemt en enkel mensen helpt die hem kunnen helpen. En aangezien mijn dochter je waarschijnlijk toch al tussen haar benen heeft gelaten, zal ik je een beter aanbod doen. Vijf miljoen franken, de aanklachten tegen jou geseponeerd en.. een ingenieursdiploma. En al wat je moet doen is mijn dochters naar hier rijden. Tot straks, Jack." Jack kon enkel verdwaasd voor zich uit staren. Hij stond recht, verliet het bureau en probeerde tevergeefs zijn schaamte te onderdrukken om de opwindning die hij voelde voor het aanbod.

Elise zat naast hem, haar dochter achteraan zijn auto. Hij had nog geen woord tegen hen gezegd. Hij vreesde dat ze dan

Burgietown XL (5)

zouden beseffen welke tweestrijd in zijn hoofd woedde. De decaan had gelijk, hij had nog nooit iemand anders geholpen zonder er profijt uit te halen. En als hij hen nu hielp ontsnappen, zou hij zeker de gevangenis indraaien. Hij twijfelde er niet aan dat de decaan de moord van Elises man en dubbelgangster in zijn schoenen zou schuiven. Hij wilde zelfs niet weten hoeveel mannetjes de decaan in de nor had die van elke dag van zijn leven daar een hel zouden maken. En als hij de dames naar hem bracht zou hij een vrij en rijk man zijn. Een ingenieur zelfs, hij had nooit gedacht ooit nog een kans te hebben om die droom waar te maken. En wat stond daar tegenover? Een vrouw die hij niet kende waarmee hij één keer goede seks had gehad die hem even de illusie van gevoelens had gegeven. Wat haar overkomen was bleef afschuwelijk, maar moest hij daar dan ook voor boeten? Hij maakte even oogcontact met Elise. Ze nam zachtjes zijn hand vast en kneep erin. En Jack wist wat hij moest doen.

Jack was bijna aan het station. Nog even en ze waren veilig. Uit het niets blokkeerden politiewagens de weg. Brems stapte uit, samen met vijf politieagenten en de decaan. "Ik had u toch gezegd dat zij gingen vluchten nu ze verdacht werden van de moorden, inspecteur?" zei de decaan. Brems richtte zijn pistool op hem. "Stap uit, Jack!" "Je begrijpt het niet, Tom!" "STAP NU UIT OF IK SCHIET!". Jack kon geen kant uit. Hij stapte uit en de agenten boeiden hem. Hij kon het niet verdragen om Elise aan te kijken, al kon hij haar doodsangst bijna ruiken. De decaan stapte op de auto af. "Ik zal mijn kleindochter in bescherming nemen, inspecteur. Ze heeft al genoeg geleden." Elise begon te krijsen en hem weg te duwen. "Ze is ook mijn familie. Ik zal beter voor haar zorgen dan jij, hoer," zei de decaan ijskoud terwijl hij haar achterloos in bedwang hield. "JE ZAL HAAR GEEN PIJN DOEN!" gilte Elise. Ze sloeg hem met volle kracht in zijn gezicht en greep het wiel. De decaan deinsde achteruit terwijl ze met gierende banden probeerde om te draaien.

Een van de agenten schoot drie keer net toen ze omgekeerd was. De auto reed nog even verder voor hij tegen een muur tot stilstand kwam uit. Elise viel uit het open portier, dood. Het bloed stroomde vanuit de kogelgaten in haar achterhoofd door haar blonde lokken. Haar dochter zat ineengedoken te snikken op de achterbank. De decaan wandelde naar de auto toe, tilde het meisje op en wandelde met haar weg, zonder zijn oudste dochter een blik te gunnen. Jack was zeker dat de wereld elk moment ging eindigen, alleen dan zou deze waanzin echt kunnen zijn. Tom deed zijn boeien los, klopte hem op de schouder en zei bemoedigend: "Vergeet het Jack, dit is Burgietown."

*I'm broken down my mirror shows a fucking clown
Sad and lonely, grim and horny
'Till I became a clown just like you*

Uit de soundtrack 'A clown like you' (Jonez)

“Een uppercut”, dixit De Standaard over Crimi clowns – de movie. En het is een klepper die je krijgt, in de eerste seconde van de film. Een luide knal die je naar je hart doet grijpen, een slow motion beeld van een clown onder water die bloed huilt – een treffende metafoor om deze gitzwarte misdaadkomedie mee af te trappen.

Spilfiguur is Wesley (Johnny De Mol), zoon van Ronny (regisseur, producer en acteur Luk Wyns) en lid van een criminele clownfamilie – clowns overdag, gangsters by night. Het grootste deel van de film bevindt ‘de Wes’ zich achter zijn camera – één van zijn zeven kodakken – waarmee hij een soort van videoblog wil brengen genre ‘Het leven zoals het is: de circusfamilie op het verkeerde pad’. Die found footage-stijl geeft de indruk dat je er zelf bij bent: C’ est arrivé près de chez vous, en je zal het geweten hebben. In flitsende en soms

amateuristisch gefilmde stijl komen de uppercuts, hakmesaanvallen en brochette-afrekeningen (ja, je leest het goed) recht op je af en laten je achter in een bevreedende sfeer.

Voor de filmstijl, de schitterende dialogen (afwisselend in Antwaarps en Hollands), de acteerprestaties en zeker niet te vergeten de soundtrack is de film de trip naar de – trouwens alweer duurdere geworden – Kinopolis zeker waard. Wie echter op zoek is naar een verhaal, een rode draad, een mysterie dat zich ontrolt, zal bedrogen uitkomen. De verhaallijnen

die het uithouden van begin tot einde zijn op een hand te tellen. Net als de afranselingen volgen de gebeurtenissen zich in snel tempo op en wordt er niet meer op teruggekomen.

Hoe absurd het concept van deze film en de gelijknamige serie ook mag klinken, het werkt. Achter de – weliswaar soms ronduit lachwekkend – georganiseerde misdaad schuilt op sommige momenten zelfs even een perfect gelukkig gezinnetje. Illusie of niet, dat zal Luk Wyns je snel genoeg duidelijk maken.

Terwijl de kindjes van het middelbaar aan het afsluiten waren, konden de universitaire teams die kwamen voor het echte werk hun gratis T-shirt dibbsen en zich installeren. Zij konden meedoen in twee aparte competities, namelijk Team Design en Case Study.

In Gent geven we de middelbare studenten al eens de kans om te kijken of er een echte ingenieur in hen verborgen zit. Met de steun van overenthousiaste leerkrachten die duidelijk hun studententijd misten, gingen ze aan de slag. Na een paar uur knutselen en een presentatie van de decaan brachten sommigen het er stiekem beter van af dan de groepen die na hun kwamen.

Voor Team Design moest er een transportmiddel gemaakt worden dat een vlaggetje kon vervoeren over twee gespannen kabels op twee meter hoogte. Dit met wat basic materiaal en een halve liter water.

Op internationaal niveau doen we al jaren ook een Case Study. Het werd dan ook tijd om deze in Gent te lanceren, dit meteen met veel succes. Aangezien de opgave werd bedacht en beoordeeld door een consultancybedrijf, was deze realistisch en werd er beoordeeld door mensen die goed wisten waarover ze het hadden.

Op twee uur tijd moeten de ontwerpen voor het Team Design ontworpen en uitgevoerd zijn. Dan is het namelijk tijd om ze te testen en zo te bepalen wie het beste was. Aangezien ze op voorhand niets mochten testen, was dit voor de teams zelf soms ook een verrassing.

De beste teams van Team Design en alle teams van Case Study moeten ook hun oplossing presenteren en toelichten. Hieruit worden dan de finale winnaars bepaald door een gemengde jury.

Bij een competitie horen natuurlijk ook prijzen! De winnaars mogen daarbovenop ook door naar de volgende ronde, als ze daar winnen dan kunnen ze zich tegen ploegen van over heel Europa gaan meten in Warschau.

Achteraf kon iedereen dan bijbabbelen op een gezellige cavareceptie, gefaalde of juist gelukte ontwerpen bespreken, of misschien iets meer te weten komen over BEST?

De archie en zijn onrealistische bouwplannen: het is voor elke "Bob De Bouwer"-burgie een bron van ergernissen. Meestal beperken die frustraties zich tot overspanningen zonder steunpilaren, verkeerde materiaalkeuzes en andere irritante maar oplosbare euvels. Problemen waar een bouwkundige zijn hand niet voor omdraait. Maar een zeldzame keer kan zo'n archie ook een kleine mental breakdown veroorzaken. David Fisher is zo'n architect en naar eigen zeggen is hij ook een visionair.

En mensen die zichzelf visionair noemen, wel...

The dynamic tower

David Fisher wil de bouw van skyscrapers revolutionariseren. En dus ontwierp hij de Dynamic Tower. Het meest opvallende aan deze toren is dat alle 80 verdiepingen onafhankelijk van de andere verdiepingen kunnen roteren rond hun as, wat ervoor zorgt dat The Dynamic Tower eruit ziet als een constant bewegende jengatoren op skyscraperschaal. Het enige vaste onderdeel van de hele constructie is een dunne centrale as die niet alleen moet zorgen voor stabiliteit, maar waar ook alle elektriciteitskabels, waterleidingen en liften (voor mensen en auto's) in zitten. Alle verdiepingen worden opgebouwd uit geprefabriceerde segmenten die aan de centrale as worden opgehangen.

Er is natuurlijk wel meer dan één probleem met dit gebouw. Gelukkig heeft David Fisher één daarvan toch al opgelost op: de energievoorziening. Tussen elk van de 80 verdiepingen wil hij een windturbine plaatsen. Dat zou niet alleen voor voldoende energie zorgen om elke verdieping te kunnen roteren aan zes meter per minuut, maar zou ook vier gewone skyscrapers in de buurt van energie kunnen voorzien. David Fisher heeft er alleen niet bij stilgestaan dat de wind amper aan de windturbines kan...

Gelukkig hebben ze in Dubai, toch nog eens nagedacht over de haalbaarheid van dit project. Misschien was het dan dat ze eens naar David Fisher zijn achtergrond gekeken hebben. Fisher is door de Italiaanse overheid aangeklaagd voor het verduisteren van 35 miljoen euro. In 2008 (toen hij de Dynamic Tower ontwierp) heeft hij zijn eigen biografie geschreven waarin hij schrijft dat hij een eredoctoraat heeft gekregen van "The Prodeo Institute at Columbia University in New York", een instelling waarvan zelfs de Columbia University niet wist dat ze bestond. En zijn architecturale prestaties beperken zich tot een toilet...

De monowheel

Eigenlijk zijn wielen en een motor voldoende om met iets te kunnen rijden. En met dat idee knutselt Kerry McLean in zijn garage de gekste voertuigen in elkaar. Eerst kwam er het jet-powered toilethokje. Het moet nogal je toiletbezoek verstoren als je plotseling aan 112 km/u de baan op knalt, met een enorme vlam achter je. Daarna kwam de elektrisch aangedreven barkruk, waarmee hij een wereldrecord neerzette van 72 km/u. Het spreekt voor zich dat de twee voorgaande “voertuigen” niet toegestaan zijn op de openbare weg, maar zijn laatste ontwerp is dat wel: een monowheel. Een monowheel is een kruising tussen een éénwieler en een motorfiets, waarbij je letterlijk in het wiel zit. Crazy Kerry rustte zijn monowheel uit met een V8-motor, die ervoor zorgt dat de maximale snelheid rond 160 km/u ligt. En dat is gevaarlijk snel. Vooral als je bedenkt dat

Kerry al na 2 minuten bij een aanzienlijk lagere snelheid volledig de controle verloor en in het ziekenhuis belandde. Maar het is wel een geniaal concept, er zijn genoeg filmpjes op Youtube om dat te bewijzen. En het moet een fantastisch gevoel geven als je ermee aan het rijden bent. En dus: job well done mr. McLean!

Wie is wie?

Aan onze faculteit werken heel wat mensen om ons een goede opleiding en begeleiding te bezorgen. Maar wie is nu eigenlijk wie en wat zijn hun belangrijkste taken? Verbind de juiste foto met de juiste naam en functie. Zo zal je de volgende keer dat één van deze personen je in de gangen van de Plateau passeert, tenminste weten wie dat nu precies is. Succes!

A

Tanja De Brouwer

B

Rik Van de Walle

C

Daniel De Zutter

D

Annelies Vermeir

E

Hendrik Van Landegem

Wie is wie?

FRIS

1

Decaan

Hij/zij is het hoofd van onze faculteit en zit de faculteitsraad voor. In deze raad worden alle beslissingen die onze faculteit aangaan genomen. Ook zorgt hij/zij ervoor dat de beslissingen die op universitair niveau genomen worden, uitgevoerd worden.

2

Ombudsprof

Samen met prof. Reyniers behandelt hij/zij klachten over lessen, practica e.d. Het duo ombudsproffen treedt ook op als bemiddelaar bij geschillen tussen studenten en proffen/assistenten

3

PR-verantwoordelijke

Hij/zij is verantwoordelijk voor de uitstraling van onze faculteit. Bovendien worden ook alle stages (binnenlandse en buitenlandse) via hem/haar geregeld.

4

Huisbewaarder

Hij/zij is verantwoordelijk voor het openen en sluiten van de Plateau. Ook 's nachts houdt hij/zij toezicht. Alle activiteiten na het sluiten van de Plateau moeten bij hem/haar aangegeven worden.

5

Onderwijsdirecteur

Hij/zij zit de kwaliteitscel onderwijs voor. Hierdoor staat hij/zij in voor de kwaliteit van het onderwijs aan onze faculteit.

Bier, en nog meer bier!

Het was een strak plan, karaokebars voor de laatste Student in Gent. Maar één pietluttig detail maakte het plan snel heel wat minder strak: tijdens de paasvakantie is de karaokebar gesloten. Dju toch, daar ging mijn kans om te bewijzen dat ik tonen ken die niemand anders kent (of wil kennen)... En dus moest er op zoek gegaan worden naar een nog strakker plan: bier! Om preciezer te zijn: veel soorten bier...

Backdoor Café

Sint-Amandstraat 26

Het is waarschijnlijk iets waar de meeste (mannelijke) lezers al eens over nagedacht hebben: een bar in uw salon. Voor mij zou dat zo iets zijn als de bar van de Backdoor. Niet al te groot, maar wel met het nirvana erin verborgen. En dan heb ik het niet alleen over het bier, maar ook over de platencollectie. Al het beste wat de rockabilly, rock & roll, texas blues, hard rock, britpop, grunge en ga zo maar door, hebben voortgebracht. De Backdoor heeft ook zijn hoogsteigen alcoholtest ingebouwd: bier draag je zelf de trappen op naar boven. Als het angstzweet je al uitbreekt bij het zien van de trappen van de Brug, blijf dan best beneden. In het andere geval: boven zitten is leuker.

De Planck

Ter Platen 10

Dilemma's als je in de Ter Platen straat rijdt. Je zou in de Kinopolis een film kunnen gaan bekijken en dan iets gaan drinken in De Planck. Maar het probleem is dat je meestal half slapend uit de Kinopolis naar buiten gaat, en dat er wel altijd iemand is die napraten over de film een goed idee vindt. Gelukkig kan je ook rechtstreeks op café gaan. En die cinema gewoon links laten liggen. Hoera! Vooral in de zomer is het leuk om op het terras iets te gaan drinken. Wel één tip: er staan meer dan genoeg bieren op de kaart om ervoor te zorgen dat je weg blijft van het huisbier. Doe dat dan ook!

Het Spijker

Pensmarkt 3

Op café gaan in Het Spijker, is altijd een beetje teruggaan in de tijd. Zeker als je op de eerste verdieping gaat zitten. Als je daar dan in het half duister de kaart openslaat, dan kan je zien dat ze honingbier hebben. Het ligt waarschijnlijk meer aan de rare kronkels in mijn brein dan aan iets anders, maar ik vind dat verdomd prehistorisch klinken. Als een voorvader van het 'echte' bier. Hoe het honingbier-mysterie ook in elkaar zit, Spijker is een gezellig café in het centrum van Gent.

Voorbije activiteiten

Muurklimmen

Shotjesgoliërde

Bronstige burgies

Poll

Sex sells! Tenminste, dat beweren de magazines toch. Het is hun verantwoording om smeugige roddels te verzinnen en enquêtes de wereld in te zenden die aan het ranzige grenzen. Wij spelden u echter niets op de mouw, wij zijn vetzakjes en dat mag u weten. 't Civielke moet immers niet verkopen, het wordt u opgedrongen. Zonder wetenschappelijk onderzoek te ambiëren vragen wij u gewoon letterlijk de kleren van het lijf. En met veel plezier heeft u massaal geantwoord. Maar liefst 350 exhibitionisten doen blijkbaar niets liever dan hun seksleven aan de grote klok hangen. En dat moeten wij dan allemaal maar publiceren. Vooruit met de geit dan maar.

Statistische mumbo-jumbo

Om toch ietwat professioneel over te komen: wat moeilijke woorden en getallen. Zo wil u zeker en vast weten dat onze steekproef uit 350 unieke respondenten bestaat. 73% daarvan zijn mannen, 27% vrouwen. De gemiddelde leeftijd van de shag&tellers is 20 jaar, tot zover geen verrassingen. Misschien als we wat verder op onderzoek uitgaan.

Wachten op die ware

Het is een cliché, bij de burgies zou je meer maagden terugvinden dan Osama over kan beschikken in het hiernamaals. Maar het zou niet de eerste keer zijn dat er onwaarheden over ons verteld worden, beste medestudenten. Dus wij trekken ten strijde met ons meest gevreesde wapen: de wiskunde!

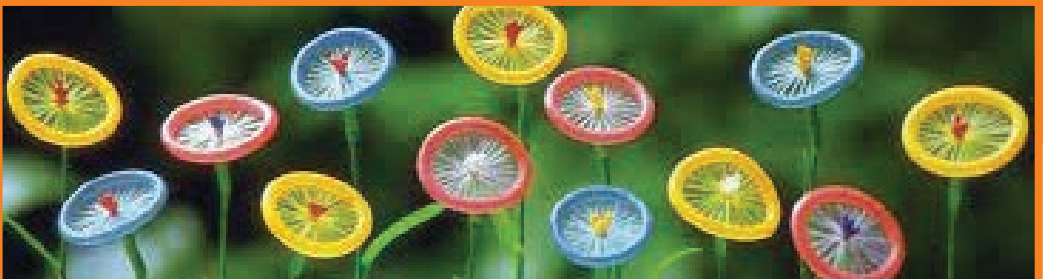
Laat ons beginnen met de man-

nen, want vrouwen krijgen reeds genoeg voorrang.

Slechts 19% zegt overtuigd: ja, ik wil wachten op de ware! Of is er gewoonweg nog niet in geslaagd iemand van het andere geslacht dronken genoeg te voeren om er mee in bed te belanden. 8 procent van onze steekproef kan geen antwoord op de vraag formuleren of ze nog maagd zijn. Dat zullen waarschijnlijk de second and third basers onder ons zijn.

Genoeg over de venten, iedereen wil toch horen wat de vrouwen te zeggen hebben. Bij hen bestaat er minder verwarring over de vraag, slechts 2% zou het niet helemaal kunnen zeggen. 13% van onze fair ladies zijn nog helemaal onbezoedeld. Mannen, er is haast bij!

Voor meer informatie over de verdeling wijs ik u door naar de grafieken, die kan u lezen, het is uw job. Nog één berekening dan, de gemiddelde leeftijd waarop we ontmaagd werden is 17,4 jaar.

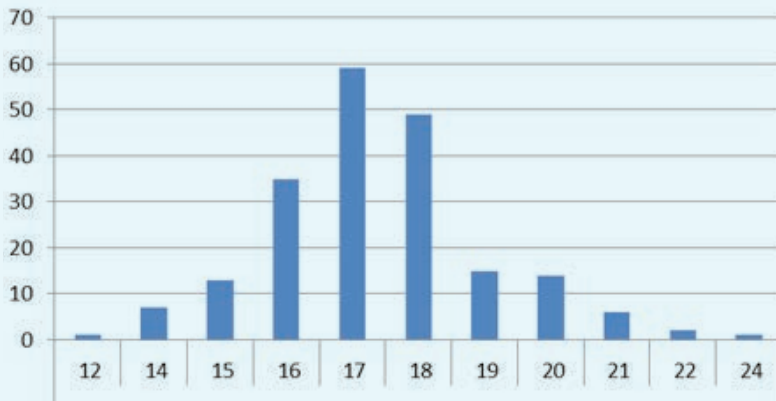

Bronstige burgies

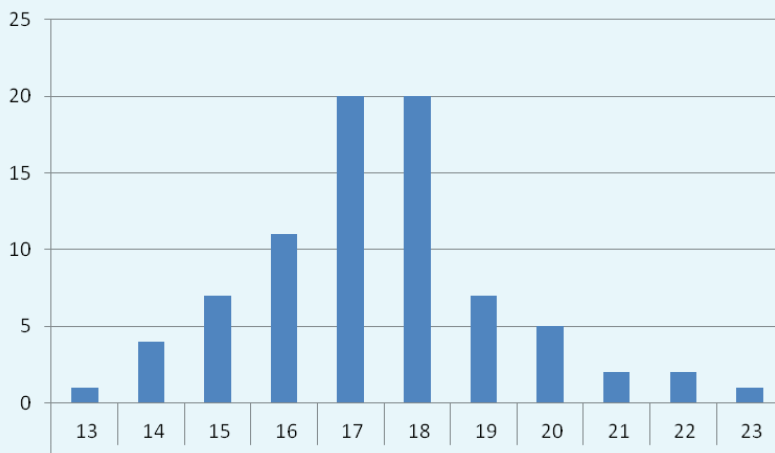
Poll

De eerste keer voor de mannen

De eerste keer voor de vrouwen

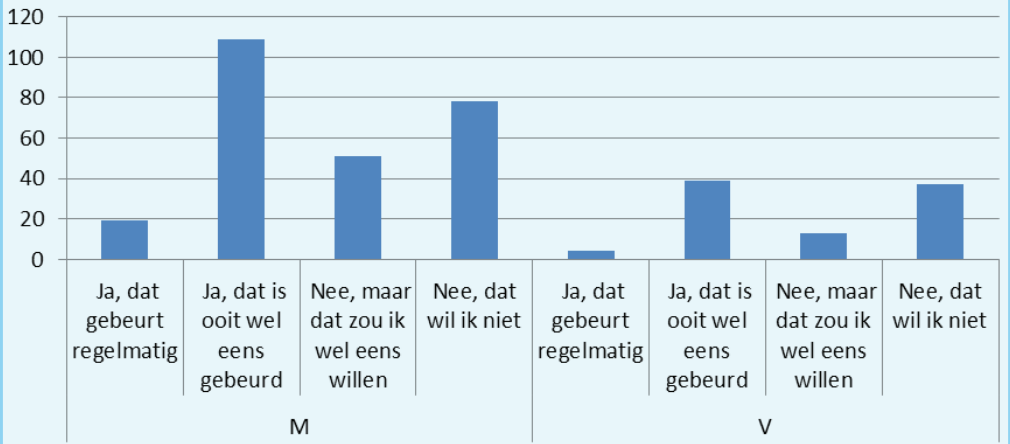
Winnaars van de poll zijn: Thomas Van Cleemput, Kristof Pinnoo en Fabian Laerte. Zij mogen een fles champagne komen ophalen in VTK Blauw.
Winnaar van de raadsels is Gabor Jespers. Hij mag zijn grillplaat komen afhalen in VTK Blauw.

Bronstige burgies

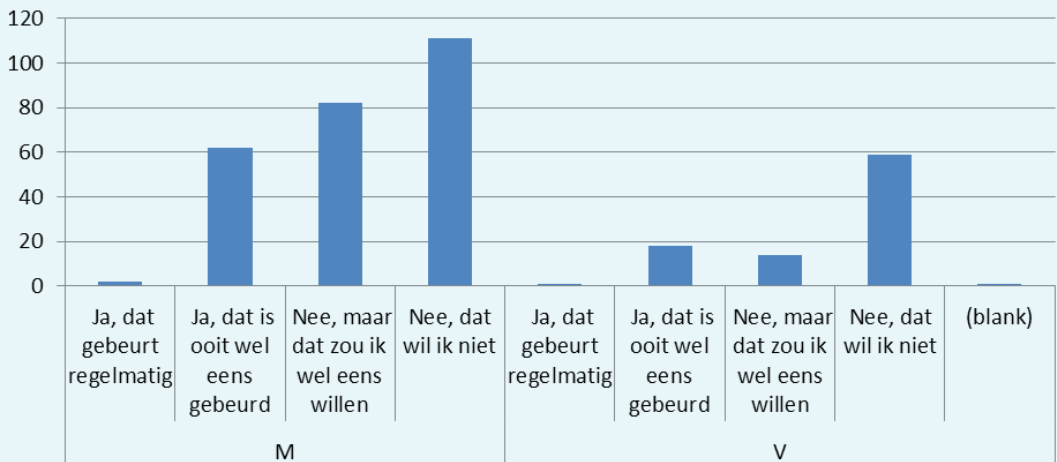
Rauw cijfermateriaal

Number-crunchers, hou jullie klaar. Hier komt het, een stortvloed aan cijfers! Is er iets gestorven in auditorium A? Neen hoor, iets meer dan een kwart van de mannen is gewoon al eens rechtstreeks van 'den uitgang' naar de les gegaan. Bij de vrouwtjes ligt dit cijfers zelfs op ongeveer 50%. Beide geslachten houden wel van een goed feestje. Of doen alsof wanneer ze daar zijn. Onze steekproef gaat gemiddeld toch wel enkele keren per week/maand de bloemetjes buitenzetten. Bijna de helft van de party-animals heeft al eens een onbekende diep in de mond getast.

Wordt er met onbekenden gemuild?

One night stands?

Emma en de mannen

Als Emma ooit zonder vriendje valt zal het meteen druk zijn aan haar balkon (pun not intended). Maar liefst 114 bronstige burgies zouden een teelbal afstaan om eens met haar in de koffer te duiken. Wat doet het hem precies? Is het die lange bos donkerbruine haren, de lieve donkere hertenogen of toch die labojas en –bril die de jongens helemaal gek maakt? Er is een duidelijke voorkeur want ook Ornella, die eveneens aan al deze criteria voldoet, kan zonder problemen aan haar trekken komen. Met 56 stemmen is zij de tweede populairste praesidiumchick. Die glimlach ook, die glinstert als aardbeienwijn. Maar ik dwaal af! Belangrijke noot: de smaken van onze vrienden burgies en archies zijn toch wat uiteenlopend, want elk meisje van het praesidium kreeg ten minste één stem! Potjes en dekseltjes, u kent het wel.

De mannen van het praesidium

Voor de mannen van het praesidium zijn minder naar de smaak van de dames. Het merendeel stemt koelweg op “niet van toepassing.” Wat zoveel betekent als ‘ik sterf nog liever als maagdelijk oudje omgeven door veel te veel katten in een klein huisje dat naar spruiten geurt’. Als de dames dan écht niet anders kunnen kiezen ze maar voor Augustijn. Die van sport, niet van het bier. Het lichaam als een Griekse tempel zal daar wel voor iets tussenzitten, want ook de andere sporties kunnen bekoren. Verder zien we nogmaals het cliché bevestigd dat macht erotiseert. Onze praeses, Bob, haalt 13% van de stemmen.

Losgeslagen tijgers

Panda's en tijgers. Tot voor kort had u deze dieren vast nog niet gerelateerd aan bedpret –of juist het gebrek daaraan- maar daar bracht VTK verandering in! We lieten u testen hoe wild u bent in bed met de handige en hoogst wetenschappelijke methode van de tijgerpunten. Meer informatie hierover vindt u –uiteraard- op het internet. Wij laten de cijfers spreken.

Er zijn mannen met veel tijgerpunten: we lieten een score van 76 en zelfs 100 optekenen. De overige statistische data van deze gevallen doet ons echter besluiten dat ze met hun klak naar de berekening gegooid hebben. Laat ons hopen dat ze nooit een kernreactor in elkaar moeten zetten. Ook wat de pandapunten betreft gaan de mannen vlot met de overwinning lopen. Eén eenzame ziel schreef zelfs “oneindig”. Zelfkennis is het begin van alle wijsheid.

En och, de jeugd, one night stands zijn niet zo aan ons besteed.

Conclusie

Boeiende populatie, die burgies! Graag had ik nog veel meer cijfermateriaal met jullie gedeeld, maar ik moet dringend zelf eens gaan vogelen. Geniet van uw studententijd, mijn lieve panda's en tijgers allemaal. En onthou, het gaat niet om kwantiteit of zo snel mogelijk scoren, het gaat om het gevoel dat je erbij hebt. De liefde.

Stage in Japan

IAESTE

Elke zomer stuurt IAESTE tientallen Belgische studenten op stage naar het buitenland. De stages zijn dit jaar al zo goed als allemaal uitgedeeld, maar wie weet ben jij volgende zomer één van de gelukkigen! Als een buitenlandse stage echt als iets voor jou klinkt, vergeet dan volgend jaar zeker niet te appliceren.

Toen ik vorig jaar in het eerste semester mijn A-form invulde, had ik nooit durven denken dat ik een paar maanden later op het vliegtuig naar Japan zou zitten om daar mijn zomer door te brengen. Op het mo-

ment dat de beschikbare stages in het begin van het tweede semester online kwamen, was er echter één stage die er voor mij met kop en schouders bovenuit stak. Je kan het al raden: een stage in Japan, bij het bedrijf Hitachi. Mocht je er nog niet van gehoord hebben, het is één van de grootste Japanse bedrijven. Als ingenieurs- en elektronicaconcern maken ze... ongeveer alle machines die je je kan inbeelden!

Een paar maanden en wat papierwerk later kon ik eindelijk vertrekken op de stage waar ik tot mijn grote vreugde voor genomineerd was. 'Landen in Tokio, dan op de trein naar Hitachi (ja, de stad heet ook Hitachi) en dan kan ik maandag beginnen werken.'

Het klonk op voorhand

allemaal zo bedrieglijk eenvoudig. Eerste probleem: mijn contactpersoon van IAESTE vinden in een miljoenenstad waar ik nog nooit ben geweest, met één telefoonnummer en geen bereik op mijn GSM. Na lang rondlopen en toch een klein beetje paniek mijn contactpersoon gevonden en na mijn eerste maaltijd sushi op de local train naar Hitachi gezet. Tweede probleem: nadat ik 's avonds laat het hotel dacht gevonden te hebben waar ik volgens mijn werkgever tot maandag kon verblijven, bleek er niemand in het hotel Engels te spreken. Derde probleem: nadat ik met handen en voeten had uitgelegd wie ik was en waarom ik daar was, bleek er geen reservatie te bestaan, noch op mijn naam, noch op die van mijn werkgever, noch op die van het bedrijf. Met de hulp van Google Translate (en omdat de receptioniste waarschijnlijk wat medelijden begon te krijgen) heb ik gedaan kunnen krijgen dat ik

mocht blijven tot ze maandagochtend iemand van het bedrijf konden contacteren, anders zou ik de overnachtingen in dit hotel, dat toch iets buiten het budget van een arme student lag, zelf mogen betalen. Uiteindelijk is het uiteraard allemaal in orde gekomen, maar zo zie je toch dat je het niet mag onderschatten wat het betekent om moederziel alleen naar de andere kant van de aardbol te vertrekken. Het klinkt misschien wat afschrikwekkend, maar je leert er wel enorm veel van bij over jezelf. En achteraf zijn het allemaal mooie verhalen voor thuis/de kleinkinderen.

Eenmaal ik gesetteld was, moest er uiteraard ook gewerkt worden. Net zoals ongeveer elke volwassen man in de stad, vertrok ik elke ochtend in een hemd en één lange zwarte broek naar het bedrijf. Ik vermeld de klederdracht omdat het weer in Japan in de zomer gemiddeld 30°C en onmenselijk vochtig is. Dit had als gevolg dat ik, eenmaal aangekomen op het werk na een halfuur stappen, eerst een paar minuten moest uitpuffen en dat mijn kletsnatte hemd pas na een uurtje werken was opgedroogd, ondanks

die airconditioning de op volle toeren draaide.

Mijn werk bestond er in mij eerst vertrouwd te maken met de projecten waar ze op mijn afdeling (thermal power plant design department) mee bezig waren door alle tekeningen en andere documenten door te nemen. Ik kreeg ook de kans om een centrale te bezoeken die nog volop in aanbouw was, zodat ik ook de binnenkant van de verschillende machines te zien kreeg om echt een goed beeld te krijgen van de opbouw van een centrale.

Naast het werken was er uiteraard ook nog wat tijd om in de lange weekends en de twee weken na mijn stage het land te ontdekken. Er werd elk weekend wel een uitstap gepland door IAESTE, waar er telkens ongeveer evenveel Japanners als trainees aanwezig waren (de vrijwilligers van IAESTE Japan zijn heel enthousiast, maar willen voor een groot deel ook gewoon de kans grijpen om hun Engels bij te schaven – het was vaak nodig). Een kleine greep uit het aanbod: een nachtelijke beklimming van Mt. Fuji om van boven de wolken een adembenemende zonsopgang te aanschou-

wen, een bezoek aan Nikko, een van de mooiste tempelcomplexen van Japan, een nacht vol Japanse drankspelletjes (Japanners kunnen echt niet drinken), een festival in Tokio met duizenden lampionnen,...

Naast de georganiseerde uitstapjes heb ik zelf ook heel wat rondgetrokken. Reizen (en leven) in Japan is echter een dure bedoening, dus heb ik de zaken wat anders moeten aanpakken om de prijs te drukken. Zo heb ik een tentje kunnen lenen, om daarmee al liftend van Nikko via Nagano en Matsumoto terug naar Tokio te reizen, een trip van iets meer dan 500km. Aangezien er niet veel campings waren, zette ik mijn tentje dan meestal gewoon op in een stadspark, de goedkoopste oplossing.

Al bij al was mijn stage in Japan een ongelooflijke ervaring, ik had er nog veel meer over willen en kunnen vertellen, maar er moeten nog andere artikels in het Civielke passen. Ik kan in ieder geval iedereen warm aanbevelen om op stage te gaan met IAESTE. Waar je ook naartoe gaat zal je hartelijk ontvangen worden door de vrijwilligers en de tijd van je leven belevend.

The wild rover

I've been a wild rover for many's the year,
And I spent all me money on whiskey and beer

Zo begint het alom geprezen drinklied dat door vele onder jullie gekend is. Wat door een heel pak minder bierfanaten geweten is, is dat dit lied oorspronkelijk geschreven was om het drinkgedrag te temperen, dit in tegenstelling tot het hedendaags gebruik om bij de eerste tonen al een volle pint achterover te slaan. Het lied vertelt over een man die na vele omzwervingen en avonturen, terug thuis komt en maar één ding wilt, alcohol, en hiervoor veel geld wil neertellen.

*I've been a wild rover for many's the year,
And I spent all me money on whiskey and beer.
And now I'm returning with gold in great store,
And I never will play the wild rover no more.*

*And it's no, nay, never!
No, nay, never, no more,
Will I play the wild rover.
No never no more!*

*I went to an alehouse I used to frequent,
And I told the landlady me money was spent.
I asked her for credit, she answered me "nay,
Such a custom as yours I could have any day".*

*I took from me pocket ten sovereigns bright,
And the landlady's eyes opened wide with delight.
She said "I have whiskeys and wines of the best,
And the words that I told you were only in jest".*

*I'll have none of your whiskeys nor fine Spanish Wines,
For your words show you clearly as no friend of mine.
There's others most willing to open a door,
To a man coming home from a far distant shore.*

*I'll go home to me parents, confess what I've done,
And I'll ask them to pardon their prodigal son.
And when they've caressed me as oft times before
then I never will play the wild rover no more.*

The wild rover

Zoals veel andere leutige deuntjes in de codex, is ook de herkomst van dit lied een bron van discussie. Vanaf 1800 zijn geschreven versies van dit lied teruggevonden in Groot-Brittannië, en allemaal claimen ze de auteursrechten van dit lied te bezitten. Maar er zijn ook bronnen die beweren dat vissers uit de noordelijke gelegen gebieden in de Atlantische oceaan dit liedje al een hele poos tot hun reputatie konden rekenen.

Wie de eerste was zullen we waarschijnlijk nooit meer te weten komen, maar dat het liedje een extra strofe bezit (de voorlaatste) die niet in de codex terug te vinden is, staat vandaag als een paal boven water. Een strofe die, naar mijn mening, wel degelijk een plaats verdient in de codex en waarvan de laatste zin wat inspiratie biedt aan de schunnige dichters onder ons!

Een leuk gebruik dat niet

alleen bij ons, maar ook in Ierland en Schotland terug te vinden is, is het uitroepen van een spottende boodschap na het zingen van de eerste regel van het refrein. Bij de blijkbaar ietwat seksueel gefrustreerde Gentse student is dit "Sex on the floor!", de Schotten willen weer eens de aandacht vestigen op hun opzichtige vestimentaire keuzes en roepen "Raise up your kilts!" (waarschijnlijk om te bewijzen dat wel degelijk mannen

**I DON'T ALWAYS HAVE SEX
ON THE FLOOR**

zijn). De Ieren daarentegen zijn wat minder op uiterlijk vertoon gericht en weten wat echt belangrijk is op een goeie cantus en zingen "Raise up your pints!".

Niet alleen onder studenten en lokale zatlappen is dit lied bekend, maar ook een heleboel bekende en minder bekende artiesten hebben versies van dit lied op hun podium uitgevoerd.

Uit de vele filmpjes die je op youtube kunt vinden blijkt weeral eens: je hoeft niet te kunnen zingen om je te amuseren!

**BUT WHEN I DO, I'M
SINGING THE WILD
ROVER**

Goedkoop op reis

TIPS

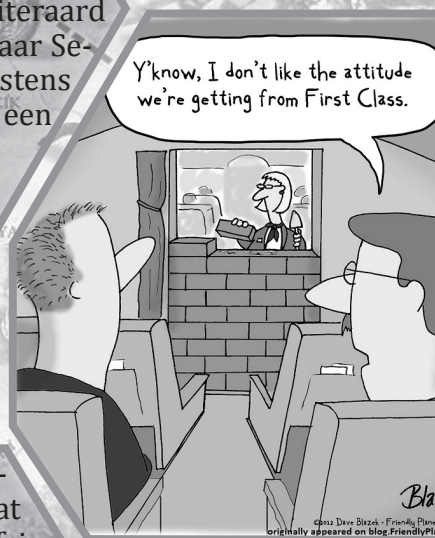
In de grote steden heb je meestal een uitgebreid aanbod aan jeugdherbergen. Deze zijn uiteraard niet zo luxueus als een hotel, maar wel een stuk goedkoper.

Zoek een vakantiejob in het buitenland. Je kan fruit gaan plukken in Frankrijk, kinderoppas zijn... en na je werkuren kan je de streek gaan verkennen.

Ga eens op zoek naar andere vakantiebestemmingen dan de gebruikelijke. Wil je bijvoorbeeld de Spaanse cultuur opsnuiven. Dat kan uiteraard in Barcelona en Madrid, maar Sevilla en Valencia zijn minstens even mooi, maar wel een pak goedkoper.

Ga op wandeltocht en slaap in tenten of berghutten. Hotels kosten sowieso veel en zeker in steden met veel bezienswaardigheden. Als je die vermijdt, kan je reis alleen maar goedkoper worden. Wil je toch eens in een stadje passeren, dan kan dat nog altijd.

Kijk voor je er-gens naartoe gaat op de site eens of je geen studentenkorting kan krijgen. Voor musea en-zo zal dat wel gewoon aan de kassa uithangen, maar voor bijvoorbeeld metro-tickets is het al veel minder logisch.

Heb je 's middags zin in een picknick? Zoek een lokale supermarkt om inkopen te doen in plaats van klaarge-maakte broodjes te kopen aan een kraampje.

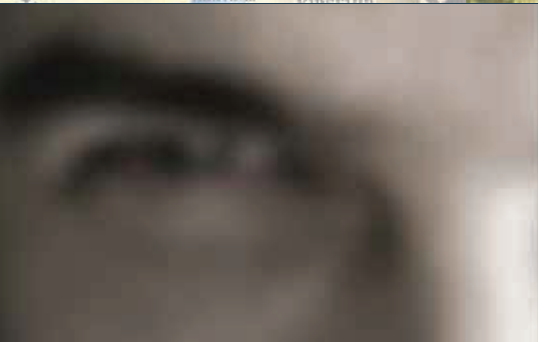
Vliegverkeer lijkt altijd de eerste optie waaraan gedacht wordt om naar het buitenland te gaan, maar kijk eens naar alternatieven zoals treinen. Je reistijd is uiteraard iets langer, maar de kans bestaat dat je ticket een pak goedkoper is en wat is er nu leuker dan een lange treinreis met vrienden.

Goedkoop op reis

Tips

Sommige sites bewaren de ip-adressen van de bezoekers, zodat ze de prijzen kunnen verhogen elke keer dat hetzelfde ip-adres naar dezelfde aanbieding kijkt. Ryanair zou deze techniek blijkbaar toepassen. Laat dus 1 persoon de vluchten opzoeken en bekijken, en laat een 2e persoon de vlucht boeken. Een andere oplossing voor dit probleem is de cookies op je computer verwijderen net voor je de vlucht boekt.

Reis in de mate van het mogelijke met het openbaar vervoer in plaats van een auto te huren.

Zoom in on your career

You want a life that makes the most of your talents and style.

Esko is what you're looking for. We author market leading software for **packaging, printing and publishing**.

Our Job Day is a very informal way to find out what it is Esko does and what working at Esko is like. Discover our portfolio, come talk to our **Software Engineers** and if you like it, you can fill out an application.

We hope to see you on March 26 in Ghent!

Zoom in on your career at
www.esko.com/jobs

ESKO*

Darker than Black

De dingen waren niet meer wat ze geweest waren, nadat er tien jaar geleden twee mysterieuze krachtvelden om een nog onbekende reden verschenen: de Heaven's Gate in Zuid-Amerika en de Hell's Gate in Tokyo, waarin realiteit een relatief begrip is en het als mens niet veilig is om door rond te dolen. Tegelijkertijd ontstonden er overal ter wereld zogenaamde Contractors, paranormaal begaafde mensen die in ruil voor hun superkrachten bepaalde dwangrituelen moesten voltooien. Dit kan gaan van het roken van een sigaret of het om draaien van schoenen tot het breken van de eigen vingers en het drinken van andermans bloed. Dan zijn er ook nog Dolls, emotionele mediums die elk greintje menselijkheid hebben verloren en vooral worden ingezet om met behulp van geesten bepaalde personen opgemerkt te bespioneren.

Het bestaan van deze Contractors en Dolls wordt uiteraard voor de grote massa verzwegen. Ze worden omwille van hun unieke krachten door verscheidene overheidsorganisaties en misdad syndicaten ingezet als geheime agenten en spionnen.

We maken kennis met

Hei, een koelbloedige, gemaskerde Contractor die samen met het blinde meisje Yin en de sprekende kat Mao deel uitmaakt van een niet nader genoemd syndicaat...

Meer kan er echter niet onmiddellijk over de verhaallijn gezegd worden, want de serie heeft geen grote verhaallijn, maar bestaat uitsluitend uit kleinere verhalen die twee tot drie afleveringen in beslag nemen en niet zoveel met elkaar te maken hebben. Centraal staan wel de personages die in elk subverhaal weerkeren en steeds meer uitgediept worden. Zo zal je in de ene aflevering meer te weten komen over de geschiedenis van een bepaald personage en in de andere worden er dan totaal nieuwe geïntroduceerd.

Zoals wel vaker bij een serie die gebaseerd is op paranormale verschijnselen, ontbreekt ook in Darker than Black een gefundeerde achterliggende reden voor het ontstaan van de Hell's Gate en de Contractors. De makers blijven hier dan ook uitermate vaag over en de kijker krijgt maar beetje bij beetje achtergrond-

informatie (maar vooral nieuwe vragen!) omtrent de huidige verhaalsetting mee.

Waar de serie dan wel in uitblinkt, is het vertellen van spannende en diepgaande kortverhalen waarin de personages in erg interessante en soms zelfs confronterende situaties terechtkomen en moeilijke, morele keuzes moeten maken. Sommige personages worden goed uitgediept, andere neigen dan meer naar het stereotype van hun rol toe.

Op grafisch

vlak doet de serie het ook goed, de achtergronden zijn erg gedetailleerd en de (korte, dit is uiteindelijk geen shounen) actiescènes komen heel vloeiend en natuurlijk over. Ondanks zijn nogal duistere titel weet de serie bovendien genoeg humor in te brengen om de suspense tijdelijk te onderbreken en de kijkers geïnteresseerd te houden.

Al bij al is Darker than Black iets beter dan de

anime review zal zijn, geef ik nu snel een lijst van andere aan te bevelen series met een korte beschrijving die ik nog niet eerder besproken had omdat de meesten toch al vrij bekend zijn. Tenslotte is het toch binnenkort vakantie en ons Belgenlandje kenende zullen er genoeg regenachtige dagen zijn om op het gemak een serie of twee te bekijken.

Death Note:

Spannend kat-en-muis spel tussen de eigenzinnige detective L en de hoogbegaafde student Light Yagami, die in het bezit is van een bijzonder boekje dat hem in staat stelt iemand te vermoorden door simpelweg zijn naam er in te schrijven. Erg sterke eerste helft boordevol plottwists en intellectuele spanning, daarna gaat het echter bergaf en ook het einde is nogal teleurstellend.

Naruto (shippuden):

Shounen die gaat over ninja's, meer bepaald de kwajongen Naruto die ondanks zijn irritante gedrag en gebrek aan talent Hokage (a.k.a hoofd van het ninjadorp) wilt worden. De protagonist is een debiel en de antagonist is een

emo, maar dit wordt ruimschoots gecompenseerd door een overvloed aan geweldige en stuk voor stuk unieke bijpersonages. In het bijzonder de actiescènes zijn het zien meer dan waard: spannend, gedetailleerd, goed uitgedacht en nooit hetzelfde aangezien elke ninja over unieke technieken beschikt. Helaas wordt het verhaal naar het einde toe steeds meer van hetzelfde en wordt, waarschijnlijk omwille van zijn immense populariteit, erg uitgerokken.

Afro Samurai:

Miniserie (vijf afleveringen!) waarin een samurai met afrokapsel, hele hordes vijanden met zijn samuraizwaard te lijf gaat om de moord op zijn vader te wreken. Het verhaal is bijzonder mager en personages worden enkel erg oppervlakkig uitgewerkt, maar dat komt nu eenmaal doordat de serie bijna uitsluitend uit bloederige gevechtsscènes bestaat. Een aanrader voor Quentin Tarantino fans trouwens omwille van de stylistische zwaardscènes en gelijkaardige plot zoals in Kill Bill gecombineerd met de ingesproken stem (in de Engelstalig gedubte versie althans) van niemand minder dan Pulp Fiction-legende Samuel L. Jackson.

doorsnee
anime,
maar
het ont-
breekt hem
nu toch wel
aan bepaalde
punten om zich
met toppers
als Fullmetal
Alchemist en
Steins;Gate te
meten.

Omdat dit
waarschijnlijk
de laatste

Computer == \$35

Deze titel is allesbehalve de droom van een ijende computerwetenschapper. Voor 35\$ koop je een Raspberry Pi, een minimalistische computer die niet veel groter is dan een bankkaart. De computer heeft USB-poort, Ethernet-poort en HDMI-poort. Verder heeft hij naast een analoge audio- en video-uitgang nog een SD-gleuf en een micro-USB-connector voor stroomtoevoer.

De Raspberry Pi wordt ontwikkeld door Eben Upton en zijn team aan de Universiteit van Cambridge. Het oorspronkelijke doel van hun project was om kinderen meer programmeervaardigheden bij te brengen door de hardware zeer toegankelijk te maken. De Raspberry Pi kent echter een ongelooflijk succes in zowel professionele als academische projecten.

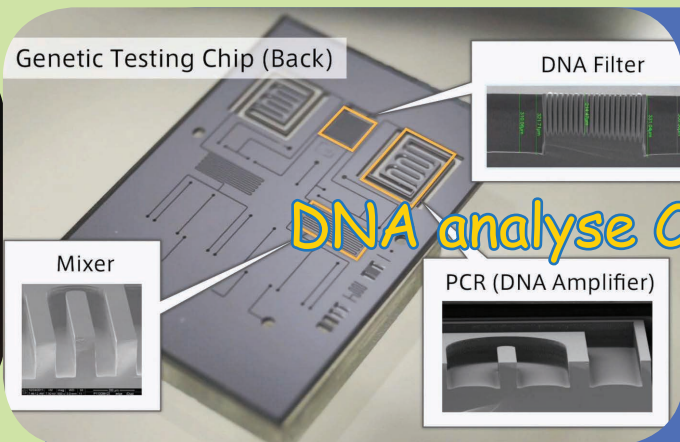
Met zijn 700-MHz ARM-processor is de Raspberry Pi uiteraard geen competitie voor de reguliere desktop-pc's, maar door de lage kostprijs wel zeer aantrekkelijk om bijvoorbeeld meetopstellingen aan te sturen of sensordata te verwerken en door te sturen. Met Linux als besturingssysteem en Python als standaardprogrammeertaal én dankzij de gigantische community is het platform bovendien zeer toegankelijk.

Op de website <http://www.raspberrypi.org/> vind je vele voorbeelden van wat andere creatievelingen in elkaar knutselen met deze spotgoedkope computer.

Adembenemende façades

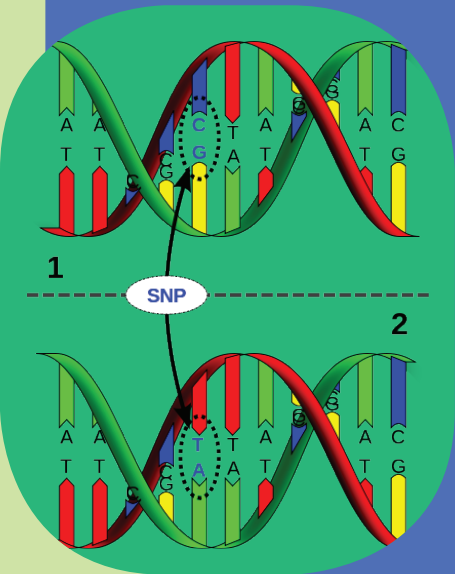
De toekomst van ecologische architectuur is een belangrijk onderwerp van de huidige bouwtechnologie, waarbij we een van de meest vernieuwende designs terugvinden onder de vorm van thermodynamische façades. Professor Doris Kim Sung ging op zoek naar zo'n zelfregulerend systeem en zag hierbij een verband tussen de manier waarop de menselijke huid werkt en hoe een gevel van een gebouw zou kunnen werken. Haar onderzoek leidde haar tot gevels uit bimetalen, die opgebouwd zijn door twee stroken van verschillende metalen te lamineren in hun lengterichting. Deze metalen hebben verschillende uitzettingscoëfficiënten wat

door Pieter Van Den Bossche, Yasmine Denruyter en Benoit De Vrieze

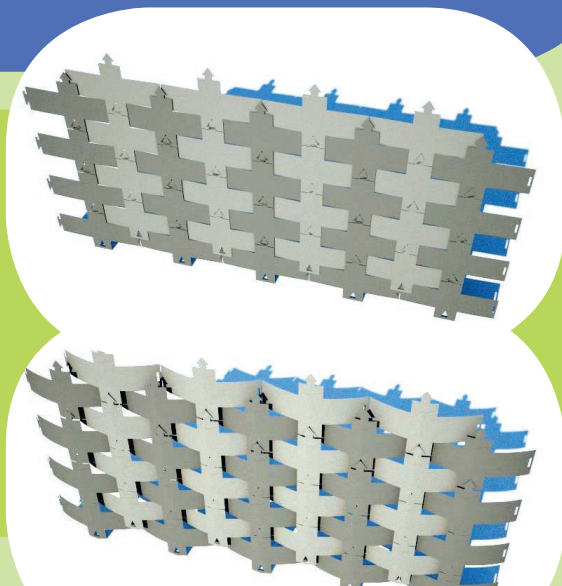
Een nieuwe chip, ongeveer de grootte van een business kaartje, slaagt erin om alle stadia van DNA analyse automatisch uit te voeren en zou kunnen bijdragen tot gepersonaliseerde DNA analyse en behandeling.

De test gebeurt door een druppeltje bloed te vermengen met een chemisch substraat, en dit vervolgens op de chip te druppelen. De rest van het proces is volledig automatisch. Het DNA wordt geëxtraheerd uit de oplossing en de gebieden die SNPs* bevatten worden eruit gesneden en geïsoleerd door een technologie die we PCR noemen. Het PCR proces, dat verschillende cycli van temperatuurverandering gebruikt om de gewenste SNP's uit het DNA te snijden, duurt slechts 9 minuten. Dit is een forse verbetering t.o.v. oudere technologieën. Op deze manier duurt de identificatie van SNP's, en dus genetische 'aandoeningen', slechts een uur in totaal, terwijl dit vroeger 4 tot 7 dagen kon duren.

*SNP (single-nucleotide polymorphism): Dit is een variatie in DNA sequentie waarbij één nucleotide – A, T, C of G – in het genoom verschilt t.o.v.

ervoor zorgt dat het gevelcomponent in een bepaalde richting buigt wanneer het verwarmd wordt en in de tegengestelde richting bij afkoeling. De voordelen van zo'n adaptieve systemen zijn het verminderde gebruik van artificiële energie, zoals airco, en het optimaler intern klimaat door de natuurlijke ventilatie.

Op paaszondag vertrokken 10 dappere VTK'ers naar Schotland om er – althans de helft van – de West Highland Way te trotseren. Dit is hun verhaal.

Over biometrics, vibrators en do-it-yourself-fries

Tegenover de soepele security op de luchthaven van Zaventem was de “British hospitality” een geheel nieuwe ervaring. Uiteraard wouden ze wat meer weten over ons, maar een irisscan voelde toch wat oncomfortabel aan. Ons idee over het Britse professionalisme kreeg echter meteen een deuk, toen de vlucht van Londen naar Glasgow afgelast werd omdat een camionette tegen het vliegtuig was gereden.

Ingenieurs zouden geen ingenieurs zijn als ze niet steeds geïnteresseerd zouden zijn in statistieken. Zo zorgde ook het gebruik van

sekspeeltjes onder de vrouwelijke plateau-populatie voor enkele geestverruimende gesprekken.

Het budget-hotel in Glasgow waar we de eerste nacht verbleven had voor de hongerige magen frietjes in aanbieding, die men zelf in de microgolfoven moest opwarmen. Voedingswaarde en smaak ontbraken volledig, maar het gedacht aan frietjes om middernacht maakte ze eetbaar.

Over whoppers, bambi en fluwan-delshoenen

Voor we de trein namen die ons naar Tyndrum in de Schotse Highlands voerde, vulden we onze magen bij Burger King met heerlijke whoppers. Vol energie begonnen we in Tyndrum onze trektocht van 44 mijl. We trokken tussen witte bergkammen, over rots-

achtige baantjes door hoge grassen, staken rivieren en beekjes over en zetten onze voetafdrukken in de sneeuw.

De eerste avond hielden we halt op een idyllische plek langs een rivier met kabbelend met smeltwater tussen de wilde herten. De perfecte plaats om bij een kampvuur wat Disney-films op te rake-len. De volgende ochtend begonnen de eerste blaren al te verschijnen op de voeten. Timothy haalde echter nog steeds ongeloflijke snelheden op zijn hoogtechnologische schoenen; Of lag dat aan het gewicht van zijn rugzak?

Over hobbits, heat-packs en hadex

Telkens we een bergkam overstaken ging een geheel nieuwe wereld open voor ons. Terwijl we doorheen al die prachtige natuur trokken, voelde iedereen wel enige verbondenheid met Samwise

Gamgee: te zwaar gepakt maar met een duidelijk doel voor ogen.

De tenten opzetten en een kampvuur aanmaken begon ondertussen al een routineklus te worden. De tweede nacht wonen de heatpacks, voorzien door VTK, toch aan enige populariteit. Zelfs de meest authentieke kampeers van ons gezelschap, de heren van Limburg Onafhankelijk, werden geplaagd door de gedachte aan warme tenen.

Aangezien we met het grootste deel van onze water-

voorraad de vorige avond pasta gekookt hadden, moesten we de derde trekdag aanvatten met gezuiverd smeltwater. Tot ieders blijdschap kwamen we op deze dagtocht van 20km tegen de middag langs het dorpje Kinlochleven waar we ons bezondigden aan een uitgebreide maaltijd en vers water en nieuw proviand konden inslaan.

Het laatste kampvuur werd even prachtig en gezellig als de vorige. Met een portie hadexwater, wodka of potentieel levensgevaarlijke tomatensoep wisselden we leuke verhalen uit.

Over 2/3 meerderheid, mensenrechten en slecht weer

De laatste dag bereikten we na een intensieve tocht onder een straalblauwe hemel onze eindbestemming Fort William. Van hier begon onze terugkeer naar huis.

Een boek kaarten was op de treinrit vanuit het noorden naar Edinburgh aanzet tot heuse politieke discussies. Na een uurtje werd al een vakbond samengesteld waarop sponstaan het anarchisten- en communistentribunaal werd opgericht. Eén ding is iedereen bijgebleven: speel nooit een spel presidenten met ingenieurs zonder scheiding der machten.

THE AVENGEERS

Ondertussen zijn alle andere Avengineers op de snelst denkbare wijze onderweg om dit stinkende zaakje te onderzoeken: de tram.

Op dat moment, net buiten de verhoorkamer waar de conciërge ondervraagd wordt...

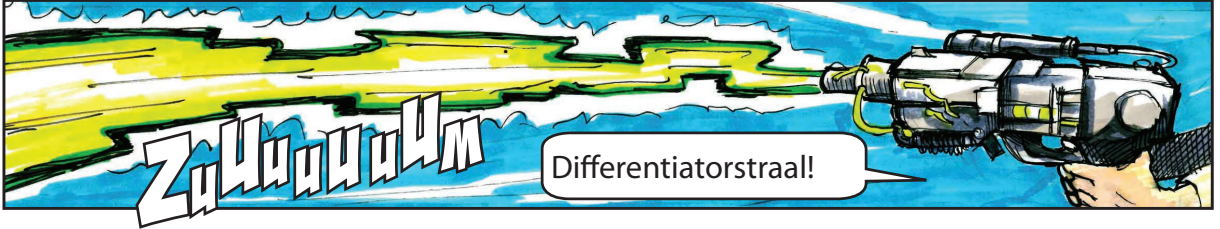

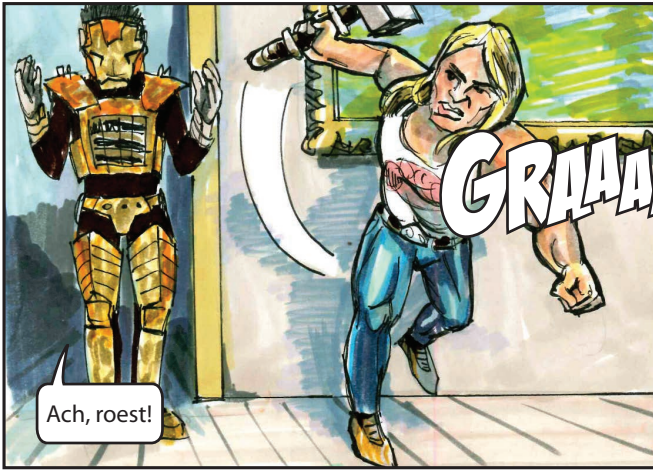
Onze hardverdiende diploma's zomaar aan zwervers weggeven? Zelfs voor een superschurk ben je laag gevallen, exprofessor De Schepper!

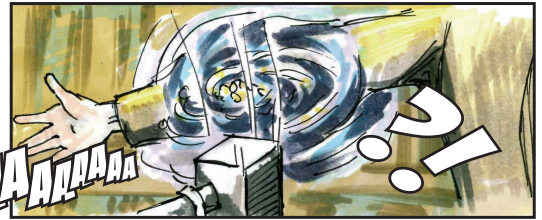
De Avengers! Ik had graag nog even gewacht met jullie te vernietigen, maar nu jullie hier toch zijn vormen jullie de perfecte testcase voor mijn...

Differentiatorstraal!

Ach, roest!

GRAAAAAA

Pas op, uit haar onderzoeksdocumenten blijkt dat ze zich overal thuis voelt, tot en met de achtste dimensie! Black Window, gebruik Weapon X!

Argh, alcohol! De aartsvijand van elke scherpe, analytische geest!"

Achteruit! Dit is één van Henniebals beruchte transformaties!

Geen zorgen, team. We krijgen haar nog wel te pakken. Confisqueer alle voorwerpen in deze ruimte en keer daarna terug naar het hoofdkwartier.

Sleutels? Dat doet me er trouwens aan denken... De bewaker van Henriebals cel had geen sleutel bij zich en is, op mezelf na, de enige persoon die een looper heeft van alle lokalen!

Enkele dagen later...

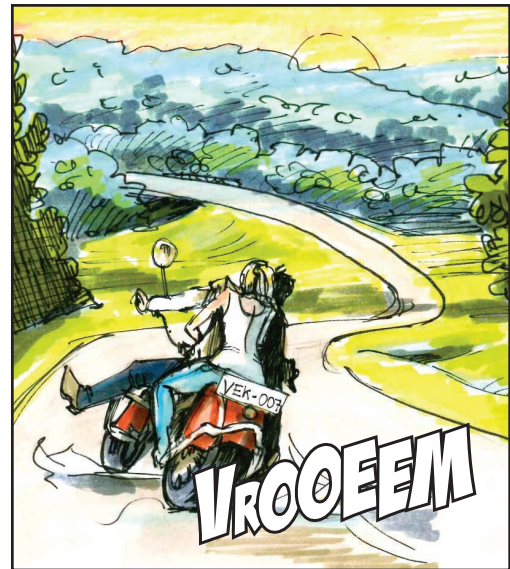
De inventaris van wat de Avengineers allemaal gevonden hebben. Vreemde uitvindingen die te complex zijn om een reëel praktisch nut te hebben, een koffiemachine, de sleutels van een loft in de buurt...

De conciërge!

Ondertussen...

Kapitein Euro! Trommel onmiddellijk de Avengineers op. Dit is een zaak met de hoogst mogelijke prioriteit!

Kapitein Euro zit immers in de Boekentoren, aan het studeren voor zijn examens. Wij wensen je veel succes met jouw examens en (voor sommigen) een welverdiende vakantie!

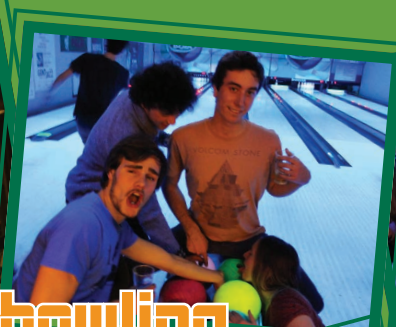
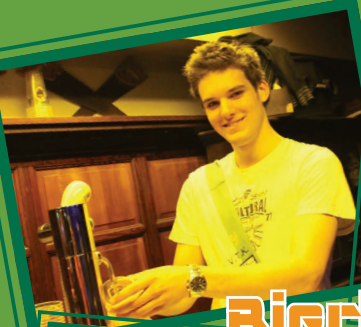

Nee!

Voorbije activiteiten

Fotopagina

Bierbowling

Champagnegoliërde

Pokémon cookies

Ingrediënten

- zwarte frosting (chocolade mag ook)
- rode kleurstof
- 1 theelepel vanille extract
- 155g bloedsuiker
- 70g eetlepels gewone suiker
- 300g bloem (geen zelfrijzende!)
- 225g boter
- 1 groot ei + 1 eiwit
- 1/2 theelepel baking soda
- ronde, witte snoepjes
- zout

Meng bloem, bakpoeder en zout in een kom. Meng in een andere kom de zachte boter met bloem en gewone suiker. Klop op totdat de textuur boterachtig is. Voeg het ei en het vanille-extract toe en meng. Voeg het bloemmengsel hier geleidelijk aan toe en meng tussendoor. Mix dan nog even verder.

Step 1

Step 2

Deel de bol deeg in twee gelijke delen. Kleur 1 deel rood door rode kleurstof toe te voegen en verder te mixen. Gebruik zeker genoeg rode kleurstof, twee buisjes (zie foto 1) was bij mij niet genoeg. Mijn koekjes zijn dan ook eerder roze dan rood. Wikkel het deeg in plastic folie en laat het afkoelen in de koelkast.

Nadat ze afgekoeld zijn, rol je de bollen deeg in twee even grote cilindertjes. Laat ze hiervoor in de folie zitten. Steek de cilindertjes nog een half uur in de diepvriezer. Snij de cilindertjes in de lengte doormidden. Meng een eiwit met een eetlepel water en gebruik dit mengsel om opnieuw twee volledige (rood-witte) cilindertjes te maken.

Step 3

Pokémon cookies

Step 4

Hiervoor gebruik je best een borsteltje. Wikkel de cilindres opnieuw in plastic folie en steek ze nog een half uurtje in de diepvries.

Snij de cilindres in schijfjes en gebruik een ronde koekjesvorm om er mooie cirkeltjes van te maken.

Step 5

Bak ze 7-9 min op 190° C. Laat ze goed afkoelen. Van zodra de koekjes afgekoeld zijn, kan je ze beginnen versieren.

Step 6

Step 7

Maak met de zwarte/chocolade-frosting een lijn zodat de koekjes op pokéballs lijken.

Step 8

Leg vervolgens een wit snoepje in het midden. Bij gebrek aan witte snoepjes, heb ik een zilveren suikerballtje gebruikt.

Het zit er weer op, de jaarlijkse showhete. Na maanden van voorbereiding en weken van stress is het allemaal achter de rug. En hoewel de paasvakantie een welgekomen periode van rust en stilte inluidt, begin ik heel het showgebeuren toch al terug te missen. Al was het maar omdat ik zonder dringende telefoontjes in verband met ontbrekende decorstukken of vermiste beamers terug op mijn wekker moet leren vertrouwen om op tijd uit bed te raken, want het mag gezegd, mijn wekker en ik zijn geen goede vrienden. Maar ik dwaal af. Het grootste gemis is natuurlijk de hele groep showmedewerkers, en dan in mijn geval de acteursgroep in het bijzonder, die er samen voor gezorgd hebben dat ook dit jaar de show voor mij (en met mij hopelijk nog vele anderen) weer een onvergetelijke ervaring was. Laat ik daarbij toch wel even benadrukken dat dit zeker niet vanzelfsprekend is. De start van de repetities in februari verliep namelijk allesbehalve vlot. Toegegeven, dit had weinig te maken met het acteertalent dat we in de kuip hadden en meer met het feit dat het script toen nog met haken en ogen aan elkaar hing, maar het heeft in ieder geval een hele tijd geduurd eer iedereen in de rol zat die hij of zij in de Groenzaal zou vertolken. Tel daarbij op dat het voor meer dan de helft van de acteurs hun debuut in de VTK Show was, en het geheel wordt er alleen maar indrukwekkender op. Ik wil hen daarom allemaal nog eens vanuit de grond van mijn hart bedanken, want zonder hen zou het podium van de Groenzaal maar leeg geweest zijn en de repetities maar een eenzame bedoening! Daarbuiten kan ik enkel maar hopen dat jullie allemaal genoten hebben van de show, ik heb me in ieder geval weer enorm geamuseerd!

Michiel

Na weken oefenen, zweten en archies uit de archiezolder jagen, was het dan eindelijk showweek. Op de première was er een klein probleempje met de muziek die een beetje te laat kwam voor het Goliardedansje, maar niemand die zich daaraan stoort als er plots tien meisjes met enorm veel "sjaar" (een Antwerps woordje dat Stefanie ons geleerd heeft, denk 'strekenwif') staan te dansen. Toen het einde van de show naderde, maakten we ons

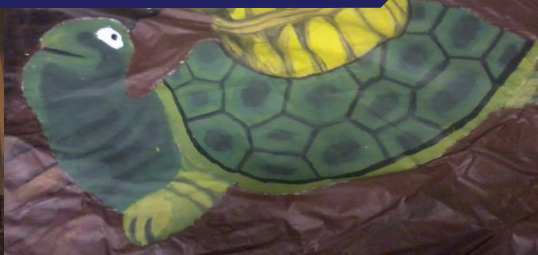
klaar voor het laatste dansje All By Myself, dat Matthias pas maandagavond geleerd heeft, waarvoor dikke proficiat!

Donderdag begon de vermoeidheid toe te slaan, maar ik denk toch dat ik er het meest last van had. Toen iedereen zich klaarmaakte voor de show en de dansers nog een laatste keer aan het repeteren waren, lag ik nietsvermoedend op het podium een dutje te doen. Ook toen de show al bezig was, vielen backstage mijn ogen regelmatig toe. Tenminste, tot Selina (weliswaar terecht) mij wakker maakte door een bekertje water over mijn nek te gieten. Een laatste geeuw in de coulissen kon ik niet bedwingen, maar door een strenge blik van Stefanie toverde ik een glimlach op mijn gezicht en was ik klaar om er voluit voor te gaan. Alles verliep vlotjes, en net als de vorige avond was iedereen achteraf vol lof over de dansjes.

De "traantjes" die we op ons gezicht geplakt hadden voor 't laatste dansje zijn in een zotte bui naar mijn schoenen verhuisd, en voorlopig laat ik ze nog eventjes daar zitten. Deels uit nostalgie deels omdat, als ik ze eraf wil halen, ik mij moet bukken, en daar zijn mijn stijve spieren nog niet klaar voor!

Silke

Zelf was ik er niet bij, maar het moet wat geweest zijn. In de eerste week van het semester, hing het lege doek aan het balkon van practicumzaal Natuurkunde 1. Met een ladder is de basis voor het doek getekend, wij moeten nu eenmaal lijntjes hebben om binnen te kleuren. De week erop was het tijd om te schilderen. Voor verf moesten we naar lokaal 3.10, de nieuwgedoopten kennen het waarschijnlijk wel. Schilderen is ingewikkelder dan ik dacht, blijkbaar moet er flamingoroos in de lucht zitten. Na 2 weken konden we eindelijk aan het awesomeste deel van het doek beginnen: de mega-awesome-ultra-coole schildpad. Eigenlijk is het een bloempot, maar dat maakt hem alleen maar beter.

In de week voor de show zijn we begonnen met het maken van de attributen: de cola-automaat, de Wii, de iPad en de bar van de Porters. Leuk weetje: de iPad is gerecycleerd uit de cola-automaat. Apple kan nog wat leren van dit decor team.

25 maart was het eindelijk showweek. Onze attributen waren af, het script niet echt. Maandag was dat nog geen probleem maar dinsdag wel. Omdat het script veranderd was, was er niet genoeg tijd om én een doorloop én een generale repetitie te doen. Op woensdag zijn er dus een paar dingen misgelopen omdat er weinig geoefend was. Gelukkig was het verhaal ijzersterk (sommige mopjes iets minder) en was het nog altijd een goede voorstelling. Na de generale repetitie op woensdag ging de voorstelling van donderdag veel beter. Er was zelfs tijd voor Arne om zijn ware kant te tonen.

Op het einde van de show hebben we het doek onder elkaar verdeeld. Blijkbaar is het de gewoonte om het doek achter te laten in 3.10, maar dat vonden wij echt te jammer. Nu hangt er dus een reusachtige R2-D2 op mijn kot, een herinnering aan een paar zalige avonden schilderen en knutselen.

Thomas

Temple Run 2

*-“En dat is waarom ik twee jaren geleden dan die zelfmoordpoging ondernam.”
-“Hmm, sorry, zei je iets? Ik ben hier nét mijn highscore aan het verbeteren in Temple Run 2.”*

We hebben het allemaal meegemaakt, mannen. Je denkt, laat ons de vriendin eens een geïnteresseerde vraag stellen. Zo toon je dat je om haar geeft, dan kan ze dat aan de vriendinnen vertellen, kortom iedereen tevreden. Hoewel het perfect mogelijk is je in enkele zinnen van een summier antwoord te voorzien, begint ze daar toch weer uit te wijden. Voor je het weet zijn er vijf vrouwen namen de revue gepasseerd die je absoluut niet bekend voorkomen.

Hoezo je weet niet wie Anne-Laure-Marie-Claire is? De vriendin had toch verteld dat Anne-Laure-Marie-Claire eens dezelfde broek aanhad op een feestje en dat ze deed alsof het grappig was maar eigenlijk wel goed wist dat die trut haar altijd imiteert en dat zij toch een maat groter had moeten kopen.

*“Ik leg mijn hart hier bloot, wat me erg moeilijk valt en jij zit gewoon een videospel te spelen?”
-“Hm? O, oppassen, een afgrond. Aargh recht erin, verdomme!”
-“Leg dat videospel opzij en luister eindelijk eens naar mij!”*

Wat je ook doet, vriendinnen lijken niet vatbaar voor rede. Geloof je me niet? Laat ons eens kijken hoe de situatie verdergaat wanneer de man (du-uh) logica toepast in de conversatie.

-“Liefje, het is geen videospel, het is een app. Zoals Facebook, dat ken je he? Nu, wanneer iemand met een app bezig is waar veel concentratie

voor vereist is, is het onbeleefd om verhalen op te dringen die toch enkel maar over jezelf gaan.”

Voila, logica. Trouwens Temple Run 2 al gespeeld? Echt tof hoor, mooie graphics en leuke, nieuwe hindernissen. Maar ik wijk af. Dus, probeer je niet te laten hinderen door objectiviteit of feitenkennis in dergelijk gesprek. Anders krijg je iets als volgt.

*-“Jij luistert nooit naar mij!”
-“Natuurlijk wel! Onlangs nog, toen je me er attent op maakte dat mijn haar in brand stond. Of dat ik op jouw kat was gaan zitten. En die keer toen je me vroeg wat ik wou eten!”*

Discussie gesloten zou je denken, het bewijs van het luisteren is geleverd. De stelling is getest en onwaar bevonden, tijd voor Temple Run 2 (gratis te verkrijgen op alle mobiele platformen). Niet dus. De rest van de conversatie zal ik jullie onthouden, geen zorgen. Om eerlijk te zijn was ik ook niet zo echt aan het luisteren. Rest me dan nog juist de ontwikkelaars van Temple Run 2 te bedanken voor hun sponsoring van deze col-

TPVISION

Thomas Standaert - TP Vision

Thomas Standaert behaalde een master id Ingenieurswetenschappen (fotonica) en is sinds 13 augustus 2012 aan de slag bij TP Vision Brugge als Optical Designer.

Afgestudeerd in juni 2012, carrière gestart in het bedrijf TP Vision op 13 augustus 2012 en nu, een achttal maanden verder is mijn eerste verjaardag op het bedrijf bijna een feit. Na acht maanden werken moet ik toegeven dat ik met plezier terugkijk naar mijn studententijd, maar missen doe ik het nog niet (zeker niet in de kerstvakantie). Ook hier leer ik nog elke dag bij en voel ik de drang van het bedrijf om op alle vlak vooruitgang

te boeken, om de nieuwe technieken onder de knie te krijgen, om te innoveren,... Gedurende de eerste maanden bestond mijn programma voornamelijk uit training, zowel 'training on the job' als de mogelijkheid om extern trainingen mee te volgen. Hier werd ik voor de eerste keer geconfronteerd met het feit dat je als schoolverlater niet mag verwachten dat je onmiddellijk meedraait in een organisatie. Samen met deze trainingen was het mijn taak om alle ontwerpen van afgelopen jaar te controleren en te valideren, om op die manier de werking van de organisatie te leren kennen. Na dit trainingsprogramma werd het duidelijk wat mijn verantwoordelijkheden waren en kan ik nu alles beter plaatsen.

Met verantwoordelijkheid gaat ook wat druk gepaard, want er worden bepaalde zaken van je verwacht. Dit heeft me echter alleen maar aangezet om nog meer te leren en beter te presenteren. De afgelopen maanden heb ik voornamelijk meegewerkt aan het optisch design van het AmbiLight systeem voor TV sets van de komende jaren. In een volgende fase zal het mijn taak zijn om deze ontwerpen te valideren aan de hand van prototypes.

Daarnaast heb ik ook het bedrijf vertegenwoordigd op enkele van de vele beurzen die werden georganiseerd. Ik herkende mijn situatie van vorig jaar meerdere malen in deze van enkele van de laatstejaarstudenten: zoekende naar de 'juiste' job uit de vele jobs die worden aangeboden op de arbeidsmarkt. Het voelt dan ook wel aangenaam om te beseffen dat ik 8 maanden geleden wel degelijk de 'juiste' keuze heb gemaakt...

ESKO*

Bram Vanseveren - Esko

Beste ingenieurs in spé,

Velen onder jullie zijn nu waarschijnlijk bezig met de vraag "Waar wil ik volgend jaar werken?". Gelukkig zijn er veel events, beurzen en infoavonden waarop je verschillende bedrijven kan leren kennen. Op zo'n beurs leerde ik Esko kennen. Esko is een international bedrijf waarvan de hoofdzetel zich in Gent bevindt. Esko biedt geïntegreerde oplossingen aan voor de verpakkingsindustrie. Dat gaat van software om verpakkingen in 3D te ontwerpen tot systemen om complete workflows te beheren en controleren.

Al snel kwam Esko terecht op mijn lijstje van potentiële werkgevers. Na een korte sollicitatieprocedure tekende ik dan ook met plezier mijn contract, nog voor het behalen van mijn diploma. In september kon ik aan de slag als R&D Software Engineer.

Tijdens de eerste week van september volgde ik samen met de andere starters enkele trainingen over het bedrijf. Elke nieuwe werknemer krijgt ook een buddy toegewezen die je wegwijst maakt gedurende de eerste weken. En naast je buddy, zijn er natuurlijk ook nog de collega's die altijd klaar staan om te helpen bij problemen.

Ik werk in een team met nog drie andere ontwikkelaars en drie testers. Door de relatief kleine groepen waarin we werken, heb je als ontwikkelaar al vanaf de eerste weken een echte inbreng in het product waaraan gewerkt wordt. Alle teams binnen Esko werken volgens SCRUM: we plannen telkens wat we de volgende drie weken gaan doen. Na drie weken volgt er dan een 'Show And Tell', waarin we aan elkaar tonen wat we de voorbije weken gedaan hebben.

Na meer dan een half jaar kan ik wel stellen dat ik graag bij Esko werk. Esko biedt mij een boeiende job, waarbij geen twee dagen dezelfde zijn.

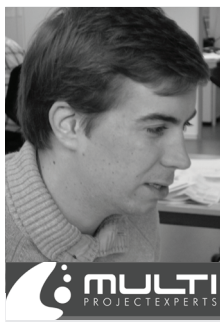
ExxonMobil

Christophe Van de Maele - ExxonMobil

In juni 2012 ben ik afgestudeerd als burgerlijk ingenieur Werktuigkunde-elektrotechniek. Na 5 jaar studeren heb je het meeste wel gezien op de universiteit en was het voor mij ook wel tijd voor een nieuwe uitdaging. Ik startte begin september als Instrumentatie & Analyser engineer bij ExxonMobil in de Antwerp Polymers Plant. Hierbij maak ik deel uit van de "equipment engineering" groep, waarbij je de verantwoordelijk hebt voor een bepaalde groep installaties. Uit de benaming had ik toen geen idee wat mij te wachten stond, maar dit werd al snel duidelijk: ik ben aldus verantwoordelijk voor alle instrumentatie (druk-, temperatuur- en debietsmetingen, kleppen,...) en alle analyzers (viscositeitsmeters, gasdetectiesystemen,...). Deze zijn zeer talrijk en overal verspreid on site, dus ben je zeer nauw betrokken bij heel veel beslissingen en werk je in een zeer gevarieerde omgeving.

Enerzijds fungeer je dus als ondersteuning van de onderhoudsafdeling voor je vakgebied waarbij je aanzien wordt als "expert", maar je vooral toch nog heel veel moet leren! Daarnaast ben je ook nauw betrokken bij nieuwe projecten wat zorgt voor veel contacten en overleg met leveranciers voor nieuwe technologieën. Aan uitdagingen nu alvast geen gebrek: je krijgt te maken met complexe situaties, hebt direct veel verantwoordelijkheden, en deze zorgen uiteraard voor veel voldoening!

Daarnaast is het ook zeer leuk werken: alle collega's binnen onze groep zijn enthousiast en ook nog zeer jong. Dit zorgt voor een toffe spirit, en ook wel hilarische momenten, bijvoorbeeld tijdens de middagpauze.

Maarten Marius - Multi

Sinds november 2012 werk ik bij MULTI in Temse. Ik heb de overstap gemaakt nadat ik vier jaar als **stabiliteitsingenieur** in een bouwkundig studiebureau heb gewerkt, waar mijn job zich beperkte tot het uitvoeren van studies en berekeningen.

Bij MULTI heb ik een meer **uitdagende en afwisselende job** gevonden. Als projectleider verwacht men immers dat ik de projecten op het studiebureau volledig zelfstandig afhandel. Dit brengt een grotere **verantwoordelijkheid** met zich mee maar houdt de job uitdagend.

Op het studiebureau wordt reken- en tekenwerk uitgevoerd voor maritieme, industriële en bouwkundige projecten. Daarnaast heeft MULTI in België alleen al **meer dan 170 projectexperts** in dienst (projectmanagers, werfleiders, ingenieurs, cad-tekkenaars,...) die klanten ondersteunen op locatie.

Als projectleider ben ik zelf verantwoordelijk voor de opvolging van de planning, controle van het tekenwerk, uitvoering van het rekenwerk en ook het voorbereiden van de facturatie. Daarnaast heb ik vaak **rechtstreeks contact met de klanten** om de voortgang van het project te bespreken. De projecten zelf zijn zeer afwisselend, zo was ik de voorbije maanden onder andere betrokken bij de berekening van enkele staalstructuren, het voorontwerp van een bootlift en het ontwerp van hoogspanningsapparatuur op sites van Elia.

Wat werken bij MULTI heel interessant maakt, is het feit dat we actief zijn **in verschillende sectoren**, zowel **op locatie** bij klanten als in het **studiebureau**. Zo kan het bijvoorbeeld zijn dat ik voor één of meerdere dagen per week wordt ingeschakeld als projectmanager bij één van onze klanten.

In de praktijk blijkt er ook vaak een link te bestaan tussen industrie, bouw en maritiem. Ik denk hierbij aan het ontwerp van pontons voor aannemers als Hye of het ontwerp van staalstructuren voor grote spelers in de industrie als BASF en Ineos.

Bij Multi kan je **je eigen weg uitstippelen** en zoeken wat het beste bij je jobverwachtingen past. Indien ik na verloop van tijd een andere richting uit wil, ben ik zeker dat dit **binnen MULTI zelf** kan. Dat is een groot voordeel.

Accenture & Denys

Nicolas Vanden Bossche - Accenture

Beste burgie,

Een jaar geleden zat ik waar jij nu zit, vlijtig mijn thesis te vervloeken. En als dat nog niet genoeg was, moest je ook nog eens heel wat tijd spenderen aan het bijwonen van verscheidene job fairs waar heel wat interessante opportuniteiten aangeboden werden.

>
accenture
Ik moet toegeven, ik wist (ook) niet goed wat ik zou kiezen als eerste job. Het enige waar ik vrij zeker van was, was dat consultancy niks voor mij zou zijn. Maar dat was voor ik Accenture leerde kennen. Zo zie je maar.

Het eerste wat je moet weten over Accenture is dat iedereen hier een plaats heeft, zolang je gedreven bent en resultaten wil bereiken met wat je doet. Dit reflecteert zich ook in de mensen die bij ons werken. Je voelt je hier direct thuis, omdat iedereen dezelfde mind set heeft. Ten tweede is het zeer belangrijk dat je je draai vindt. Bij Accenture kijken we daarom niet enkel wie de beste fit is voor een project, maar ook of het project de beste fit is voor jou. Dit waren in principe de enige twee dingen die ik wist voor ik ging solliciteren. Uiteraard was ik al op de hoogte van de term "Technology Consulting" en dat Accenture een topspeler is, maar wat dit precies inhield, was nog niet helemaal duidelijk. Tijdens mijn sollicitatie werd mijn interesse echter nog meer aangewakkerd, omdat ik direct het gevoel had dat ik hier het beste van mezelf zou kunnen geven.

Ondertussen heb ik al een eerste project achter de rug en ik moet zeggen dat ik nog altijd zeer blij ben met mijn keuze voor Accenture, zowel op vlak van job inhoud, als de aangename sfeer die er heerst bij de collega's en de carrière mogelijkheden.

Kortom, als een leuke werksfeer en een uitdagende carrière jou wel aanspreken, of als je gewoon meer vragen hebt, aarzel dan niet om mij te contacteren (n.vandenbossche@accenture.com). Verdere informatie vind je ook op www.experience.accenture.be.

Simon Scharlaken - Denys

Pas afgestudeerd en nog maar sinds een goeie 5 maand aan de slag bij Denys N.V. ... en toch heb ik het merkwaardige gevoel dat ik in die voorbije korte periode reeds een massa aan kennis en ervaring heb opgedaan, min of meer een plekje binnen het bedrijf gevonden heb en mij er zelfs al sinds enige tijd begin thuis te voelen. Nooit gedacht dat dit zo snel zou gebeuren!

Sinds mijn tweede dag bij Denys – dag 1 bestaat uit de nodige introducties, administratieve regeling, ... en bovenal een warm welkom – is het razendsnel gegaan: gedropt op een werf, een takenpakket toebedeeld en reeds na 3 dagen kreeg ik de verantwoordelijkheid om de dagelijkse werken aan te sturen en te organiseren. Uiteraard werd ik hierbij goed gesteund door mijn collega's, maar het fijne was dat ik reeds zeer snel de ruimte en het vertrouwen kreeg om echt concrete zaken te bekijken, organiseren en te doen uitvoeren!

Tussendoor volgde ik reeds enkele opleidingen en kon ik, samen met alle andere starters, kennis maken met de diverse afdelingen waarin Denys operationeel is. Geloof me vrij, maar een groot pijpleidingproject in Rochefort, een tunnelboring in Dour of de restauratie van een kerk in Laken: het zorgt best wel voor een "wow-gevoel"! Wellicht is het net dat wat ervoor zorgt dat ik mij "op het gemak" voel binnen het bedrijf: je komt terecht in een sfeer, een flow van goesting, van allemaal mensen die de gezonde ambitie hebben om steeds net dat ietsje meer, dat ietsje beter te doen.

Bovendien is Denys naar mijn gevoel veel meer dan alleen maar een bouwbedrijf. Ondanks de groei en bloei wordt bewust getracht om binnen het bedrijf een warme en open sfeer te bewaren. Meermaals per jaar wordt door "Young Denys" een gemoedelijke activiteit georganiseerd, gaande van een BBQ of paintball tot een After wo(r)k-party. Handig, want zo leerde ik al een pak nieuwe mensen kennen en weet ik veel beter bij wie ik met welke vragen terecht kan.

Ook de toekomst ziet er veelbelovend uit, binnenkort de opstart van een nieuwe machine, een kort verblijf en opleiding in Zwitserland, maar bovenal heel wat uitdagingen die me tegemoet komen. Nja, Denys, het is en blijft een fenomeen...

Als laatste genodigde voor mijn gezellige koffiekranjes dit academiejaar koos ik professor Patrick De Baets uit. Omdat hij voornamelijk een werktuigkundeprof is, zullen velen onder jullie geen les van hem gehad hebben. Maar zijn reputatie en zijn vele sleutelgaten in 't Civiëlke zullen niemand ontgaan zijn. We spreken af in tearoom het Salon, ondertussen mijn vaste uitvalsbasis voor deze interviews. Door de talrijke nachtmerries na mijn mondelinge examens bij professor De Baets, durf ik hem niet op mijn eentje onder ogen te komen. Gelukkig is Max, onze feestpraeses, bereid om me bij te staan tijdens dit gesprek. Een goede keuze, zo bleek, want om snedige opmerkingen zitten Max noch de professor verlegen.

De ober komt intussen even langs om onze bestelling op te nemen. Max kiest een milkshake (het is ten slotte één van de eerste warme dagen van het jaar), ik neem een theetje en de professor kiest een koffie. Wanneer ik voorstel om een stukje taart te nemen, weigert de professor omdat dat slecht is voor de lijn. Hij wil niet dat zijn vrouw in dit 't Civiëlke moet lezen dat hij heeft zitten snoepen, want anders zal het er serieus tegen zitten. Conclusie nummer één van het gesprek: professor De Baets is een beetje een sloef.

Pijporgels en wieroakverslaving

De professor heeft één hobby waar hij veel tijd in steekt: hij speelt orgel. Het begon met piano-spelen op jonge leeftijd, maar al gauw zag de professor het grootser en vanaf zijn dertiende bespeelt hij orgels. Tijdens zijn hogere studies, drie à vier jaar lang, speelde hij orgel tijdens alle vijf de missen in zijn parochie Gistel. U moet het zich zo voorstellen: een 18-jarige Patrick De Baets die met zijn cursus analyse voor zich aan het orgel zit om de stelling van Bolzano te bestu-

deren terwijl de pastoor voor de vijfde keer dezelfde preek geeft. Best of both worlds! Tijdens zijn doctoraat stond zijn muzikale leven op een laag pitje, maar daarna hervatte hij zijn muziekacademie, zodat hij nu een hogere graad in het orgelspel te pakken heeft! De professor speelt nog zeker vier à vijf uur per week, maar vindt moeilijk de tijd om rustig te oefenen. In kerken is het vaak te koud om aangenaam te kunnen spelen, maar thuis op zijn elektronisch orgel is hij vaak afgeleid door zijn kinderen of door dagelijkse besloomingen zoals de afwas die op hem staat te wachten.

Prof. De Baets

Op de koffie met...

Wanneer ik de professor vraag of hij ook naar de kerk zou gaan mocht hij geen orgel spelen, bekent hij dat hij geen kerk kan passeren zonder er even binnen te gaan. Hij wijt het zelf aan een soort wierookverslaving. Ieder zijn ding, denken wij dan!

De professor beschouwt zijn orgelspel als zijn enige doorgedreven hobby. Voor de rest doet hij "al wat men hem vraagt". Hij beschouwt gedienschtigheid als zijn tweede hobby (vermeldde ik al dat de professor een beetje een sloef is?) en dat is zeer nobel van hem.

Vrouwen in de Plateau

Ik snijd een ander onderwerp aan: zijn reputatie als vrouwonvriendelijke prof die behoorlijke rake opmerkingen kan geven aan zijn studenten. Professor De Baets reageert verbaasd met de woorden: "Ik heb toch nog geen enkel meisje aangerand?". Dat kan ik alleen maar toejuichen, uiteraard, maar seksisme reikt natuurlijk veel verder dan dat. Toch vindt de professor dat hij meisjes niet viseert en dat zij niet meer opmerkingen dan jongens te verduren krijgen. Hij

onthoudt wel beter de namen van de meisjes aan wie hij lesgeeft, maar dat is enkel omdat het minder werk is dan om alle jongensnamen van buiten te leren. Het feit dat de professor bekend staat om zijn opmerkingen, vindt hij een beetje dubbel. Het is ook nooit goed voor studenten, zegt hij. Als je geen opmerkingen maakt, klagen ze erover dat ze anonieme studenten zijn in een grijze massa en dat de prof niet naar hen omkijkt, maar als hij wel opmerkingen maakt, klagen ze dat ze het te hard te verduren krijgen. Professor De Baets kiest dan maar voor het tweede, want hij wil niet onverschillig zijn ten opzichte van zijn studenten.

De familie De Baets

Over naar een volgend onderwerp dan maar: de levensloop van de professor. Hij werd geboren als oudste van de zes kinderen van twee juristen. Hij groeide op in Gent tot zijn elf jaar, daarna verhuisde het gezin De Baets naar Gistel, een randgemeente van Oostende. Daar had hij wat aanpassingsproblemen omdat hij 'de taal' niet sprak. Hij volgde zijn middelbaar onderwijs

aan het college van Oostende, waarvan de eerste drie jaren in de Grieks-Latijnse in het bijhuis in Gistel, en de laatste drie jaren in de wiskundige richting in Oostende. Daarna keerde hij terug naar Gent om er te studeren. Tegenwoordig woont de professor in Aalst. Hij is getrouwd met een juriste en heeft drie kinderen (twee meisjes en een jongen), die in het eerste, tweede en derde jaar middelbaar zitten. Jazeker, de professor kreeg drie kinderen op drie jaar tijd: efficiënt en snel, zoals het een goed ingenieur betaamt. De professor denkt dat het geen ingenieurtjes in spe zijn. De oudste is er te artistiek voor, de middelste weet nog niet welke richting ze uit wil want zit op een 'ambetante leeftijd' en de jongste spreekt er al heel zijn leven van dokter te worden.

Professor De Baets heeft bewust geen televisie thuis. Hij heeft er geen behoefte aan, geen tijd voor en vindt het onzin dat hij niets aan een tv zou hebben zonder digicorder. De kinderen zagen er wel eens over, maar uiteindelijk is het geen groot gemis. Zijn kinderen mogen ook niet zomaar onbeperkt op de

computer zitten. Als ik -mijn eigen kleine broer die hele dagen voor tv en pc doorbrengt indachtig - vraag wat zijn kinderen dan in godsnaam hele dagen doen, blijkt dat ik toch inderdaad een aantal toffe activiteiten over het hoofd heb gezien. Muziek- en tekenacademie, scouts, hockeyclubs: daar brengen de kleine De Baetsjes hun vrije tijd door, en niet op Youtube en Facebook.

Slechte vragen

Professor De Baets vindt dat ik slechte vragen stel. Mijn eerste slechte vraag was al vrij in het begin van het gesprek, toen ik informeerde of hij graag decaan wilde worden. De prof kan daar geen eenduidig antwoord op geven. Hij vindt dat de keuze voor een nieuwe decaan logisch moet groeien, door te kijken wie de best geschikte persoon is voor die functie en er de meeste kennis van heeft. Hij is geen academisch secretaris geworden met het doel om later decaan te worden, maar hij is het

ook niet geworden met het doel om zeker geen decaan te worden.

Een andere slechte vraag van mij is of de prof gelovig is. Ook daar kan hij niet simpelweg ja of nee op antwoorden. Hij is in zekere zin gelovig, maar vindt dat zingeving iets is dat je zelf invult. Het is belangrijk om met zingeving bezig te zijn, maar hij hoeft daarom geen pasklare antwoorden te vinden op zijn vragen door die zingeving. Geloof is ook iets dat evolueert door de jaren heen, dat fluctueert en waar je op sommige momenten meer behoefte aan hebt dan op andere. Ons gesprek komt stilaan op zijn einde en afsluiten doen we met een anekdote uit de assistentenperiode van professor De Baets. In die tijd had hij twee bazen: de professor waar hij bij doctorerde en de directeur van de laboratoria. De directeur was een 'onmogelijk mens' en de prof een 'brave man'. Op een dag kreeg assistent De Baets de opdracht van de prof om de directeur ervan te

overtuigen dat ze nieuwe, modernere video's nodig hadden met illustraties van mechanische processen. Met allerlei argumenten probeerde hij de directeur te overtuigen van de noodzaak aan die video's, zonder succes. Na enkele weken proberen, dacht hij het ultieme argument gevonden te hebben. Hij offerde dat de cassettes maar 300 frank per stuk kosten, wat niet meer was dan een lege cassette. Daarop antwoordde de directeur droogweg "Zie je wel, dat is het bewijs dat er niets opstaat." en daarmee was de kous af.

Als uitsmijter geef ik u nog een wijsheid mee van professor De Baets: uitstel van behoeftebevrediging is het ultieme teken van cultuur. Denk daar maar eens over na!

Hartelijk bedankt aan professor De Baets voor zijn tijd en het zeer geanimeerde gesprek en aan Max om me bij te staan tijdens deze onderneming!

Extra: prijsvraag!

Op 13 mei is professor De Baets jarig en hij heeft er geen bezwaar tegen als studenten hem daar een kaartje voor schrijven. Haal je mooiste verjaardagswensen uit de kast en wie weet win jij de hoofdprijs. Professor De Baets heeft namelijk een rondleiding door de mooiste kerken van Gent beloofd aan degene die hem het mooiste kaartje geeft op 13 mei!

WTR

Galabal

Een hoogtepunt

Kortverhaal

Het was koud op de top van de Alphubel. Armin zat nu al dagen in zijn tentje aan de voet van

het grote houten kruis dat de precieze top markeerde. Zijn mondvoorraad had hij er al een tijdje geleden doorheen gejaagd, dus zat er niets anders op dan te overleven op sneeuwthee en de sporadisch voorbij-

vliegende vogels die hij wist te vangen met een vuile onderbroek en een stok. Armin was nu eenmaal een creatieveling.

Nu denkt de trouwe lezer van mijn erbarmelijk verwoorde vertelsels hoogstwaarschijnlijk: "Hmm, we bevinden ons dit keer op de top van een onopvallende Zwitserse berg en het hoofdpersonage is een man. Dat lijkt niet echt veelbelovend op het vlak van beeldschone vrouwen in doorzichtig ondergoed. Dan vond ik 'Secretaressedag' beter." Maar niets is minder waar! Leest u vooral verder.

Overleven op een dergelijke bergtop is hard, keihard. Een smijtentje van de Aldi biedt wel enige beschutting tegen de gure wind maar daar blijft het bij. Armin kwam dan ook al een hele tijd zijn slaapzak niet uit. Elke ochtend opende hij een half uurtje de rits van zijn tent om even van het uitzicht te genieten, enkele oefeningen te doen om de spieren fit te houden, een hoopje sneeuw op te scheppen

Een hoogtepunt

met zijn pannetje om er thee mee te kunnen zetten en als hij geluk had, passeerde er een vogeltje dat hij dan met een verbluffende techniek uit de lucht schoot met zijn vuile onderbroek.

Uiteraard zat een intelligent man als Armin niet zomaar op de Alphubel. Het was ook niet zo dat hij de top bereikt had, om daar te beseffen dat het toch wel een hoog bergje was en aldus niet meer terug naar beneden te durven. Neen, Armin had een heel goede reden om de "enfer Suisse" te trotseren: Elke. Elke was een pracht van een vrouw. Lange benen en toch niet groter dan Armin, fonkelende blauwe ogen en nog veel andere, meer platvloerse eigenschappen die redelijk voor de hand liggen. Armin en Elke hadden tamelijk wat raakvlakken. Zo waren ze beiden fan van bergbeklimmen, Duitse zwart-witfilms, jazz en hamburgers van de Quick. Ook waren ze allebei getrouwd met een schepsel dat tot aan de huwelijksnacht stomend heet en buitengewoon charmant was gebleven maar daarna snel afgedaald was in de

duistere krochten van het huwelijk om daar de gedaante van de "zagende echtgenoot" aan te nemen.

Armin en Elke waren aan de praat geraakt op een filmfestivalletje. Na nog geen vijf minuten was duidelijk geworden dat ze voor elkaar gemaakt waren. Hoewel er die avond nog een film over Chet Baker op het programma stond, waren ze regelrecht de bossen ingevlucht en niet veel later bevonden de meeste kledingstukken zich op de grond of aan takken van laag overhangende bomen. Het was die nacht dat hun overspelplan vorm kreeg. Liggend op een bedje van mos onder een heldere sterrenhemel besloten ze hun maandelijkse bergbeklimmingen op elkaar af te stemmen. Dit zou bij hun gedesinteresseerde wederhelften geen greintje wantrouwen teweeg brengen.

En inderdaad, al een jaar lang gingen Armin en Elke rampetampen op de toppen van Europese bergen. Hun kretten, kreunen en gehijg hadden intussen al mo-

gen weergalmen tegen de rotswanden van de Matterhorn en de Mont Maudit, hun zweet had reeds vochtkringen nagelaten op rotsblokken van de Lenzspitze en de Bazardüzi en jawel, ergens in de nabijheid van de Mont Blanc moet er nog een beha met rode bolletjes en blauwe streepjes te vinden zijn die in het heetst van de strijd van een klif naar beneden gedwarreld was. Het duo bereikte graag zijn hoogtepunt op een hoog punt.

Maar deze keer was er iets niet pluis. Elke kwam niet opdagen. Ze had niets laten weten. Armin had niet veel anders aan zijn hoofd, zo in zijn slaapzak, en dus kwamen de doemscenario's hem aanwaaien, het één nog verschrikkelijker dan het ander. Elke kon onderweg te pletter gestort zijn. Ze kon zich vergist hebben van tent en daarbij op één of andere psychopaat gestoten zijn die haar zonder boe of ba de keel overgesneden had. Misschien was ze op haar pad wel verorberd door een beer. Ook minder bloedorstige mogelijkheden had hij overlopen. Zo

Een hoogtepunt

kon Elke gewoonweg de verkeerde berg beklommen hebben. In dat geval zat ze nu ergens op een andere top op hem te wachten en stapelden haar verlangens zich intussen op. Owee als er dan net een bruin geblakerde Italiaan passeerde op wie ze al die lust zou kunnen botvieren. Armin werd er droef te moede van. Eén ding was zeker, bij de volgende beklimming zou hij voor walkietalkies zorgen...

Net op het moment dat Armin zichzelf in slaap probeerde te zingen met "En de boom staat op de berg, ...", het lijflied van Elke, hoorde hij een stem. Buiten zong iemand het liedje mee! Armin spurtte naar buiten met alleen maar een boxershirt ter bescherming. Het was begonnen sneeuwen maar dat weerhield hem niet want daar stond ze: zijn Elke. Met enkel een slipje met tijgerprint aan stond ze voor hem. In haar linkerhand hield ze een map vol door de sneeuw doorweekte paperassen vast. Armin stelde geen vragen. Hij had andere prioriteiten: er moesten

verkleumde ledematen opgewarmd worden en sneeuwthee zou hierbij niet baten.

Diezelfde avond treffen we een koppel aan op de sofa in een rijhuis in Gent. De televisie schenkt vier mensen hun five minutes of fame in het programma "Komen Eten". De vrouw op de sofa is dolgelukkig. Een paar dagen geleden had een onbekende vrouw haar opgebeld en gezegd: "Is het huwelijk niet wat je ervan verwacht had, kom dan morgen naar het Vooruit Café." Vreemd genoeg bleek er in het Vooruit Café geen vrouw te zitten wachten, wel de man die nu naast haar op de sofa van een glaasje wijn slurpt. De man was nog geen twee dagen eerder gescheiden en ze bleken veel gemeen te hebben: hij hield niet van avontuur, hij hield enkel van films in kleur en hij verafschuwde hamburgers: "Geef mij maar spaghetti!", zei hij. Zij zelf vertelde over haar eigen echtgenoot, Armin, maar

het was haar meteen duidelijk: deze gebroken man voor haar, zijn mondhoeken nog rood van zijn Vooruit spaghetti, paste veel beter bij haar. Onmiddellijk de volgende ochtend liet ze de aanvraag tot echtscheiding van Armin Van den Driessche opstellen bij haar advocaat. De kopie die Armin zou moeten ondertekenen deed ze in een enveloppe en stopte ze op de hoek van de straat in de postbus.

Het koppel op de sofa heeft genoeg van het gezwets op de beeldbuis en kruipt in bed. Ze vallen meteen in slaap. Dit in tegenstelling tot de bergdorpjes aan de voet van de Alphubel. De plaatselijke bevolking zal het nog jaren hebben over de nacht van 10 april, de nacht waarin Armin en zijn favoriete postbode Elke de kreten van de Zwitserse Yeti overstemden.

Kies voor een toekomst met ASWEBO

ASWEBO

MEER INFO
aswebo.be
09 282 60 30

WETENSCHAPPELIJKE
BOEKHANDEL
J. STORY-SCIENTIA nv
Sint-Kwintensberg 87
B - 9000 GENT
Tel 09/225 57 57
Fax 09/233 14 09
info@story.be
www.story.be

**J. STORY
SCIENTIA**

**De grootste en meest voordelige
studentenboekhandel
van het land !**

**Al uw boeken en cursussen in voorraad
en
steeds tegen de scherpste prijzen**

Dag sportfanaten,

Het Interfacultair kampioenschap zit er ondertussen op. Jullie weten reeds of we de legendarische veldvoetbalfinale tegen VLK hebben gewonnen of niet en ook de resultaten van onze volleybal- en basketbalploeg op de IFK finaledag zijn voor jullie geen geheimen meer. Wij kunnen momenteel enkel nog maar dromen van een triple winst op de finaledag. Ook of we HILOK na 2 nipte nederlagen vorige jaren toch nog eens kunnen verslaan op hun eigen grondgebied, namelijk de 12-Urenloop, blijft voor ons een spannende vraag. Wij doen hier een verslag van de resultaten die we wel al kennen.

In basket werd het een ware clash met HILOK. VTK2 kwam in de ene kwartfinale uit tegen de toppers van HILOK. Na de heroïsche wedstrijd waarin we VEK1 uit het toernooi kegelden was HILOK1 op hun hoede. In de eerste helft ging het gelijk op (23-20). In de tweede helft moesten we toch onze meerdere erkennen (69-48). In de andere kwartfinale was HILOK2 dan weer geen partij voor de big boys van VTK1. Ze werden dan ook naar huis gespeeld met 58-28. In de halve finale ging VTK1, onder leiding van captain/praeses De Smedt, dan op zoek naar revanche tegen HILOK1. Toen er na de eerste wedstrijd helft 25-25 op het scorebord stond was de spanning te snijden. Uiteindelijk verloren we nipt met 52-45. We plaatsten ons zo voor de kleine finale tegen WINA.

Onze veldvoetballers begonnen krampachtig aan de halve finale tegen VEK en kwamen al snel 1-0 achter. Onze rots in de branding Gilles Eeckhout voorkwam erger door een penalty te stoppen. Met de rust in het verschiet werden er toch enkele kleine kansjes bij elkaar gevoetbald. Toen we kort na de rust 2-0 in het krijt kwamen te staan, schudde captain Michiel Tavernier zijn team wakker en kantelde de wedstrijd. Matthias Deceuninck wist zijn sterke wedstrijd met de aansluitingstreffer te verzilveren. Op aangeven van Bartel De Brabandere tikte Klaas Verhoeven aan de tweede paal binnen en iets voor affluiten bezegelde Benoit De Vos het lot van de VEKkers. 3-2 en een heroïsche wedstrijd later kan VTK Sport met dank aan alle voetballers aankondigen dat wij de finale spelen op 22 april tegen VLK.

Op het Interfacultair Kampioenschap Zwemmen behaalden we brons bij de heren. Maarten Vandamme haalde zelfs de overwinning binnen in de vrije slag! Bij de meisjes hadden we slechts 3 deelneemsters, maar door hun scherpe tijden zorgden Esti De Boever, Caroline Breemersch en Marie-Aline Mattelin toch ook voor de 3de stek voor VTK. Goed gezwommen girls!

Dat rugby geen sport voor mietjes is, bewezen de stoere helden van de rugbyploeg. Het team bestond uit ervaren spelers en werd aangevuld met enkele enthousiastelingen, die de kneepjes van het vak leerden van captain Olivier Collet. In de poulefase verloren we van Chemica, maar werd daarna Blandinia een fikse nederlaag toegediend. De verloren wedstrijd tegen HILOK (10-7) was er één om duimen en vingers van af te likken, want na een moedig eindoffensief slaagden we er net niet in om een extra try te maken. In de wedstrijd tegen VLK ging iedereen tot het uiterste, maar desondanks een rush van revellatie Karel Serruys verloren we nipt met 10-7 en werd een 6de plaats het eindverdict.

Als winnaar van het IFT waren we favoriet voor het IFK tafeltennis. We maakten dan ook onze favorietenrol waar door met een straat voorsprong (42 punten voor op de 2de, VLK) te winnen.

VTK Veldvoetbal

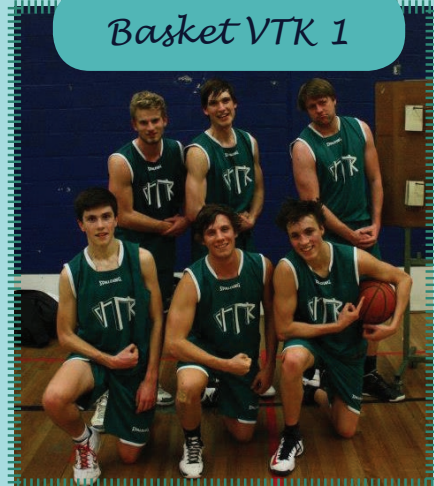
Basket VTK 2

VTK Rugby

Basket VTK 1

VTK Tafeltennis

VTK Zwemteam

Het sportjaar zit er op en we zijn toch wel trots op de resultaten. Dit was nooit gelukt zonder het enthousiasme van de vele sporters en supporters. Enorm bedankt!

Joachim, Thibault en Augustijn

Dat VTK dit jaar uitpakte met mooie reizen zal wellicht bij niemand onopgemerkt gebleven zijn. Eén van die reizen ging richting Rome, tijdens het weekend van Dies Natalis. Op 21 maart vertrokken we met 10 enthousiaste reizigers richting luchthaven, om tot en met 24 maart ondergedompeld te worden in al wat het mooie Rome in petto heeft!

De eerste momenten van samenzijn met onze groep waren best spannend: het is op voorhand immers niet te voorspellen bij wat voor burgies men terecht komt! Uiteindelijk bleek dat heel goed mee te vallen: in de groep, gevormd door zes vrienden die mekaar al kenden, een koppeltje en nog twee vriendinnen voelde iedereen meteen dat het een leuke reis zou worden.

We verbleven met de groep in hostel 'Alessandro Downtown', waar we ons meteen thuis voelden. We sliepen verdeeld over

twee kamers, zo konden we de overlast ten gevolge van het gesnurk van medereizigers enigszins verlichten! Toch zetten we donderdagavond al snel het spreekwoord 'hoe meer zielen, hoe meer vreugd' kracht bij door te verzamelen in de grootste slaapkamer. We waren gelukkig wel zo verstandig het niet al te bont te maken. Ten eerste omdat we het hostel niet uit gezet wilden worden tijdens de eerste nacht, en ten tweede omdat Rome de dag erna op ons zou liggen wachten!

Toen we vrijdagochtend naar buiten stapten, voelden we meteen een deugddoend zonnetje op ons gezicht. 'Yes,' dachten we, 'wij krijgen eindelijk de zon te zien!' We waren niet lang in Rome, dus zetten we er meteen de pas in onderweg naar een eerste reeks bezienswaardigheden. We begonnen met een situerende uitleg van Matthias bij het Altare della Patria. Van daar hadden we reeds een mooi uitzicht over de

stad die zo veel te bieden heeft.

We zagen die eerste dag het beroemde beeldje van Romulus en Remus, liepen over het Circus Maximus, bezochten de ruïnes waartoe ook het oude Forum Romanum behoort, lieten ons overweldigen door het Colosseum, bezochten het Pantheon, wierpen een muntje in de Trevifontein en snoven de Romeinse sfeer op die manier ten volle op. Zo genoten we ook van pizza uit een typisch pizza-kraampje en we aten een ijsje van de zaak die via '9GAG' bekend werd omwille van zijn viagra-ijs! Dat was spijtig genoeg niet meer te verkrijgen toen wij er kwamen. Na een gezellig restaurantbezoek keerden we terug naar het hostel. Met rondgegeten buikjes vleiden we ons die nacht neer, om de batterijen op te laden voor de dag die zou komen.

Die volgende dag zag er niet voor de hele groep hetzelfde uit: 5 jongens besloten er zelf op uit te trekken, terwijl de 5 anderen zich op sleeptouw

lieten nemen door prof. Koen De Bosschere. Die man heeft al zo veel in Rome vertoefd, dat de stad een ware passie voor hem geworden is die voor hem nog nauwelijks geheimen kent. Hij stuurde ons moeiteloos door mensenmassa's en langsheen wachtrijen, om ons overal op mooie elementen te wijzen. Bovendien bracht hij bij alle bezienswaardigheden een uitleg die ons versteld liet staan van zijn kennis.

We bezochten onder begeleiding van de professor het Vaticaan, mooie marktplaatsen, bijzondere plekjes als de kerk van de Vlaamse gemeenschap en stonden stil bij de vier bij-

zonder fraaie Jesuïetenkerken die Rome rijk is. Het doel van de professor was ongetwijfeld ons heel Rome rond te leiden in één dag en daarvoor waren we hem enorm dankbaar! Al waren we minstens even blij toen we onze voeten konden laten rusten tijdens een tweede restaurantbezoek in Rome. Die derde avond werd al even gezellig als de vorige.

Na de twee dagen waarop we al zo veel mogelijk van Rome gezien hadden, restten ons nog de Spaanse trappen. Die plek was de ideale locatie voor het nemen van een groepsfoto, opnieuw onder een weldoend zonnetje. We hadden nog net de tijd om een terrasje te doen en dat betekende meteen het laatste moment van ons verblijf in Rome. Bij het landen in de luchthaven van Zaventem werden we door het

besneeuwde landschap onder ons meteen met onze neus op de feiten gedrukt: we waren weer thuis!

Deze reis was ideaal -voor wie nog geen eindreis naar Rome had meegemaakt- om de stad te gaan verkennen. Maar ook voor anderen bleef er genoeg te ontdekken omdat een stad als Rome nu eenmaal onuitputtelijk veel te bieden heeft; zelfs professor De Bosschere maakte tijdens deze reis nog enkele nieuwigheden mee! Geweldig was het om de combinatie van Oud-Romeinse ruïnes met de glorie van de Kerk en haar Vaticaan, waar ons in lessen en via andere bronnen al zo veel over verteld was, eindelijk eens in het echt te zien. De reis was ongetwijfeld voor de hele groep voor herhaling vatbaar!

PEOPLE. PASSION. RESULTS.

Start with the belief that nothing is impossible.

Surround yourself with people who share your vision, and the passion to achieve it. Set the standard by which all others are measured, then improve upon it. Write your own personal results story, and your own ticket.

Bain & Company has. Will you?

At Bain, our unique, results-driven culture has been continuously redefining strategy consulting. Our commitment to delivering real, measurable results that impact futures and bottom lines is unmatched in the industry—and so are our people. At Bain, you'll find there are no limits to the personal impact your passion can have, and no end to the opportunities it can create.

www.joinbain.com

BAIN & COMPANY

De sterren liegen niet

RAM 21 maart - 20 april

Nu de zomer dichterbij komt, wordt het hoog tijd om iets aan je figuur te doen om zo de ultieme bikinibabe/zwembroekhottie te worden. Ga eens wat joggen!

Je voelt je goed in je vel,

STIER 21 april - 21 mei

en terecht. Je ziet er fa-bu-lous uit! Je hoeft maar te knippen en de meisjes/jongens (what you prefer) vallen aan je voeten.

TWEELINGEN 22 mei - 21 juni

Je hebt stress, terwijl dit helemaal nog niet nodig is. Ontspan jezelf! Surf wat rond op het internet en ga op zoek naar je ideale zonzvakantie deze zomer!

Het terrasjesweer komt

KREEFT 22 juni - 22 juli

eraan, en het begint ook bij jou te kriebelen! Nodig je vrienden uit en ga gezellig op de Graslei zitten. Je dag kan niet meer stuk!

LEEUW 23 juli - 22 augustus

Hou je uitgaven in het oog, want die portemonnee is zorgwekkend licht geworden! Gelukkig blijven de feestjes van het VTK enorm goedkoop!

Stop met dromen, Maagd,

MAAGD 23 augustus - 22 september

en jaag je dromen na. Je hebt net zoveel kansen als de anderen, je hoeft ze enkel maar te grijpen.

WEEGSCHAAL 23 september - 22 oktober

Het geluk ligt aan je voeten. Pas wel op dat je met je voeten op de grond blijft, want geluk kan makkelijker keren dan gedacht.

Het zit helemaal fout

SCHORPIOEN 23 oktober - 22 november

met je karma, Schorpioen. Doe eens een goede daad en het geluk zal je toelachen.

BOOGSCHUTTER 23 november - 21 december

Hou je ogen open, Boogschutter, want je zou die bijzondere persoon anders wel gewoon onopgemerkt laten voorbijgaan. Achteraf zou je daar wel eens heel veel spijt van kunnen hebben.

Vergeet niet dat de exa-

STEENBOK 22 december - 20 januari

mens dichterbij komen! Doe al eens een boek open in plaats van altijd die series te kijken!

WATERMAN 21 januari - 19 februari

Waarom altijd zo grijs en somber? Doe eens zot! Trek die kleerkast open en trek eens iets fleurigs aan! Bloemenmotiefjes zijn immers weer enorm hip!

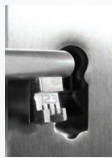
Nu de bloemen en bijtjes

VISSEN 20 februari - 20 maart

weer in het land zijn, voel je ook vanbinnen iets bloeien. Wees niet bang om je emoties te uiten!

Stand-up profitten

Prof. L. Taerwe
*Gewapend & Voorgespannen
beton 2*

• (na het projecteren van een verkeerd filmpje) “Zolang er maar géén porno tussen zit, is het goed.”

Prof. R. Caspele
Metaalconstructies

• “Moest mijn vrouw weten hoe vaak ik hier in de Plateau het bord afkuis, ik stond elk weekend thuis de ramen te kuisen. Daarom zeg ik dat ik alleen maar slides geef.”

Prof. J. Beeckman
Materialen in de elektronica

• “Jongens, vanavond kan je zeggen tegen uw mama dat je iets nieuws hebt geleerd vandaag: magneten kunnen elkaar aantrekken en aftrekken!”

Prof. F. De Turck
Programmeren

• (Batterij van de pointer was leeg de vorige les...) “Jongens, het probleem van vorige les is opgelost, ik heb de batterijen kunnen stelen uit het speelgoed van mijn kinderen.” (5 min later) “Oei, ze zijn weer leeg, geen nood. Ik heb er nog gestolen.”

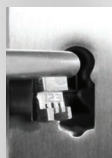
Prof. Sarlette
Mechatronica

• “Gedaan met het hoofdstuk bereikbaarheid. Nu gaan we verder met bereikbaarheid.”

Prof. Kiekens
Geavanceerde vezels en afgeleide materialen

• “... en deze vezel wordt dus ontwikkeld door Oostenrijk en Duitsland samen. Ja, Oostenrijk en Duitsland zijn vroeger ook al hecht verbonden geweest.”

Prof. M.F. Reyniers
Scheikunde

• “Algen, dat zijn die dingen in het water die walvissen opvretten.”
• “Ge kunt dat allemaal mathematisch bewijzen, maar dat gaan we niet doen, want dan krijgen we koppijn.”

Prof. S. Verhelst
Autotechniek

• “Naast frieten en kinderprostitutie, zijn we in de rest van de wereld dus ook bekend voor de slechte kwaliteit van onze wegen.”

Prof. T. De Mulder
Rivieren, kanalen en sluzen

• De prof is bezig over wereldeconomie die voor 5% afhangt van het Panamakanaal en wat voor gevolgen dat heeft als daar een bom ontploft. Voegt er dan aan toe dat hij vaak gedachten heeft als: “Wat als ik enkele bommen op de Brusselse Ring zou leggen. Hoe zou iedereen dan thuis geraken?”

Hoorde je daarnet ook een ludieke uitspraak?

**Stuur deze dan zeker naar:
slutelgaten@vtk.ugent.be**

christophe, kjell, simon en yannick STOP vier studenten burgerlijk ingeieur architectuur in gent en hasselt STOP vertrekken op 8 juli naar tanzania STOP nemen deel aan project c-re-aid STOP bouwen in 6 weken tijd 2 huizen STOP bieden zo hulp aan twee alleenstaande vrouwen met kinderen die momenteel in onaanvaardbare omstandigheden overleven STOP staan zelf in voor de kosten van dit vrijwilligerswerk STOP elke financiële steun is welkom STOP

ARCHITECTEN ZONDER GRENZEN

MET 4 STUDENTEN BOUWEN WE 2 WONINGEN IN TANZANIA. VOOR DE REALISATIE VAN ONS PROJECT HEBBEN WIJ UW HULP NODIG. U KAN STORTEN OP HET REKENINGNUMMER:

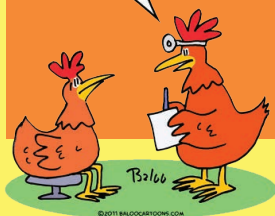
BE59 7340 3666 7726

VOLG ONS OP:

ARCHITECTENZONDERGRENZEN | .BLOGSPOT.COM
@GMAIL.COM

I'M WRITING YOU
A PRESCRIPTION
FOR SOME
PEOPLE SOUP.

"Eet je soep op!", het is een zin die bij velen jeugdherinneringen bovenhaalt, over strenge mama's, en het bord met veel lekkerdere frietjes waar je liever eerder aan zou beginnen in plaats van eerst dat bord soep te moeten leegeten. Maar wat we vroeger zo vaak met tegenzin opaten, blijkt nu eigenlijk echt wel

Soeplounge

Wie vaak de Overpoort bezoekt, zal het misschien al opgevallen zijn dat je in de Overpoort, naast uitgaan en zatte verhalen beleven 's nachts, overdag ook soep kan drinken. Ideaal voor een 'quick and healthy' lunch onder de middag. Je kan elke dag kiezen uit vier verse soorten soep, waar natuurlijk altijd tomatensoep bij is. Ook soep met balletjes behoort vaak tot de mogelijkheden. Bij deze soep kan je dan nog uit een heel assortiment van garnituren en extra's kiezen, zoals vlees, extra groenten, kaas, croutons en peterselie. Bij de

Lammerstraat 33, prijs: 4,5-6,5 euro

Wanneer je in de Lammerstraat bent, merk je vanzelf wel waar deze soepbar zich bevindt. Je hoeft enkel de heerlijke geur van de soep te volgen. In deze soepbar heb je elke dag keuze uit drie soorten soep en ook drie soorten sla. Het interieur is strak en modern ingericht, en het vele volk maakt dat het er altijd wel gezellig

venTura

Deze soepbar onderscheidt zich van de andere door zijn inrichting: terwijl de meeste soepbars kiezen voor een modern en design interieur om hun frisse imago te benadrukken, gaat VenTura voor de klassieke houten tafels en een warme inrichting. Zo krijg je des te meer het nostalgisch gevoel van een lekker kommetje soep op een koude winterdag. Deze stijl wordt ook doorgetrokken naar de kaart, waar je voor dikke sneden bruin brood met kaas, 'uuf lakke' met mosterd,

gezond te zijn (want je moet tenslotte toch af en toe op je lijn letten) en kan zelfs lekker zijn. De soep in de brug kan er soms toch wel heel wansmakelijk uitzien, maar gelukkig zijn er in Gent ook enkele adresjes waar je heerlijke soep kunt eten (of drinken).

Overpoortstraat 1 of Zuivelbrugstraat 6, prijs: 3-4 euro

soep krijg je ook twee broodjes en een appel, en de porties zijn uitgebreid genoeg om deze soep als een volwaardige maaltijd te beschouwen.

Kortom: ideaal voor een snelle hap aan een zeer schappelijke prijs

Soep+

is. De soep is gemaakt met een hart, wat je ook smaakt, en niet zal tegenkomen bij soepketens. Bij je soep kan je verschillende soorten brood eten, die je naar eigen believen mag nemen aan de kassa. Honger lijden zal hier dus ook niet snel gebeuren. Kortom: de fijnproevers moeten voor hun soep in soep+ zijn.

Sint-Jacobsnieuwstraat 25, prijs: 3,5-5 euro

ham, tonijn en gehakt met ajuin kan kiezen.

Kortom: ideaal voor wie bij een kopje soep graag nostalgisch terugdenkt aan het lekkere kommetje soep dat je vroeger bij oma voorgeschoteld kreeg.

Deze zomer gebruiken designers twee basisideeën die ze toepassen om verschillende trends te creëren. Zo heb je aan de ene kant het gebruik van eenvoudige kleuren als zwart en wit om die uit te spelen in grote vlakken. Daartegenover staan de felle kleuren en prints. Het eerste idee omvat de statische strepen, de zwart-witte kleurvlakken en de uitermate minimalistische witte outfits. De felle kleuren vind je onder andere terug in de flowerpower stukken, geisha afgeleide kimono's en drukke grafische prints.

De strepen zijn te zien in allerlei kleuren, vaak gecombineerd met wit om het wat fris te houden. Zoals in alle volgende trends van deze zomer mag het best kort zijn. Maak je dus maar klaar om die benen te showen! Het maakt weinig uit of de strepen horizontaal of verticaal geplaatst zijn, omdat de designers zullen werken met volumineuze stukken gedragen op kleine shorts, die vaak ook in streepjesmotief vanonder het topje uitkomen.

Volledige outfits die gebaseerd zijn op zwart-wit moeten het vooral hebben van de snit. Deze zomer zullen we nog cut-out stukken terug vinden die op alle mogelijk plaatsen een beetje bloot laten zien om het wat spannend te houden. Een strak gecentreerde bloes of rok met een franje, of een zwart-wit motief zal ervoor zorgen dat je simpele witte bloes en zwarte broek niet te veel gaan lijken op wat de kelner draagt in het favoriete restaurant waar je die avond zou gaan dineren.

De sixties flowerpower is terug! De toffe simpele prints en rechte A-lijnen gecombineerd met heel wat been zullen ervoor zorgen dat deze trend veel in het straatbeeld te zien zal zijn. Samen met een opgestoken hardos en een grote zonnebril ben je good-to-go! Daarnaast zul je ook heel wat bloemen, in een groot of klein formaat op rokken en t-shirts terug vinden ze zullen je direct in een vrolijke bui zullen brengen. Ook de hele drukke grafische prints uit het verleden, zullen ons terug brengen naar de sixties, and de happy vibe.

Graphic

Sixties

Faux Flowers

Een andere trend is de minimalistische onschuldige kleedjes die heel vaak opgetrokken zijn in het wit. De combinatie van verschillende stoffen en texturen maakt dat je nog een interessante stijl kunt samenstellen. Eenvoudige, stijlvolle jurkjes hebben vaak niet veel meer nodig dan een mooie open schoen. Met andere woorden: de ideale manier om er snel en simpel op en top uit te zien.

Ieder jaar is er toch wel een trend die je zelf niet zou dragen. Dit jaar zullen dat waarschijnlijk de geisha-geïnspireerde kimono's zijn. Gedrapeerde zijden stukken lijken niet echt zo'n gewaagd, maar het hoort bij het totaal concept die het vraagt. Natuurlijk zou je zo'n mooie zijden kimono op een zwarte short kunnen dragen en het een beetje westers proberen maken. Probeer er gewoon je eigen draai aan te geven en weet dat het belangrijkste nog altijd is dat jij je er comfortabel in voelt.

Voor de laatste keer: bedankt!!

Bedankwoord

Dat was het dan, 5 Civiëlkes. Wij hopen dat jullie er allemaal van genoten hebben. Deze prestatie hadden wij nooit volbracht zonder de hulp van talrijke medewerkers en sympathisanten. Dus bij deze superhard bedankt aan iedereen die geholpen heeft aan dit 't Civiëlke, maar evenveel aan iedereen die geholpen heeft aan alle eerdere edities.

Voor het laatst allereerst bedankt aan onze toffe praeses Bob. Ongehooflijk genoeg had hij na de voorwaarden voor het galabal- en lustrumciviëlke nog steeds inspiratie genoeg om een blad te vullen met niets.

Jef, om Burgietown spannend doch dramatisch af te ronden.

Berdiën, om ons gewaar te maken voor de criminele clowns.

Bernard, voor zijn laatste wetenschappelijke gekheden.

Arnout, om iedereen attent te maken op de belangrijke personen aan onze faculteit.

Bernard, om voor ons een kroegentocht langs cafés met veel biersoorten te doorstaan.

Heleen en Geoff, om de

mysterie van de sekspoll te penetreren. En ook alle 350 enthousiastelingen die de poll ingevuld hebben.

Max, om zijn Japanse ervaringen met ons te delen.

Gerlinde, voor haar uitleg over het allercoolste cantusliedje.

Jolien, om ons te helpen goedkoop op reis te gaan.

Andreas, om iedereen wat meer bij te brengen over anime.

Pieter, Benoit en Yasmine, voor hun update van technologische snufjes.

Benoit, om de onvergetelijke Schotlandreis uit de doeken te doen.

Emma en Andreas, om de strip briljant te laten eindigen.

Eva, om de übercoole Pokémon cookies te maken.

Michiel, Silke en Thomas, om hun showervaringen met iedereen te delen. Op naar weer zo'n geweldige show volgend jaar!

Geoff, voor zijn weerom uitstekende column. Wij vrouwen haten temple run 2 nu nog meer :p

Heleen, om een toffe laat-

ste 'op de koffie met' te schrijven. Ook dank aan prof. De Baets om mee te werken en aan Max om mee te profiteren.

Ikke, voor zijn stomende laatste kortverhaal. We zullen ze missen!

De sporties, voor hun gezapige tekstjes. Go VTK!

Lisa, om iedereen jaloers te maken op het zonnige Rome.

Jolien en Stephanie, om voor de laatste keer onze toekomst te voorspellen.

Alle hilarische proffen voor hun onvergetelijke sleutelgaten.

Hannah, om iedereen gezonde soepjes te laten drinken.

Athina, voor haar bijdrage aan een hippere burgiewereld.

Yves, Jolien, Eva, Ernst, Thomas, Andreas, Jef, Arnout en Rik om voor de laatste keer 't Civiëlke te vrijwaren van fouten. En om mee frietjes te eten, jammie!

Wij vonden het een geweldige ervaring om jullie te voorzien van 't Civiëlkes. Dus ook een dikke merci aan al onze trouwe lezers!

verwachting houdt van verrassing

Voor de ontplooiing van onze medewerkers zijn de mogelijkheden even divers als onze mensen zelf. Een combinatie die alle verwachtingen overstijgt en ons sterker maakt. En dat is typisch voor een wereldleider in chemie. Want bij BASF creëren we chemie. Check nu www.jobs.basf.be

 BASF

The Chemical Company

BE > YOU IMAGINED

This is your invitation to join an organization offering greater opportunity, greater challenge and greater satisfaction. An organization dedicated to teamwork and collaboration. An organization working in the forefront of technology, helping 92 of the Fortune Global 100 to reinvent business. Our capabilities are so broad, you can even change jobs without ever changing companies.

Talk to Accenture and discover how great you can be.

Visit experience.accenture.be

>
accenture
High performance. Delivered.

BE GREATER THAN